6/12
jún - červen
2012
ročník 82

Rozsievač
Rozsievač
Rozsévač
Rozsévač

Časopis Bratskej jednoty baptistov
Časopis Bratrské jednoty baptistů

Pojďte ke mně všichni,
kdo se namáháte
a jste obtíženi břemeny,
a já vám dám
odpočinout.

Mt 11, 28

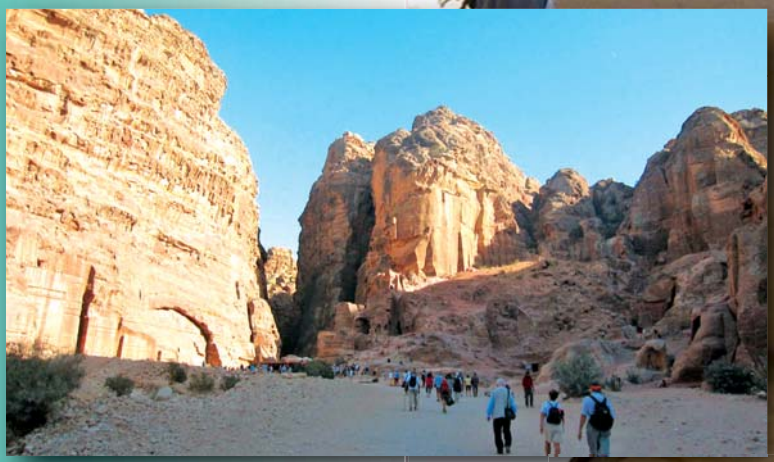

Potrebuje kresťan dovolenku?

Téma čísla

Dovolená s Ježíšem

Zabalené v modlitbě

Marie Horáčková

Přípravy na cesty bývají někdy hektické a náročné. Občas se stane, že na něco zapomeneme. Možná na kartáček na zuby nebo pastu, někdy i cestovní pojištění. Ale na co by křesťan neměl nikdy zapomenout a co je tím nejlepším pojištěním na cestu a v místě pobytu - je modlitba. Pán Ježíš totiž jede s námi. Touží po nás, ať pracujeme nebo odpočíváme. Možná právě tehdy je třeba se více modlit a vejít s Ním v ten nejužší kontakt. Každý z nás má pravděpodobně zkušenost, že pokud se namáháme bez modlitby, vyjde naše snaha na prázdno.

My sestry jsme měly tu výhodu, že jsme ve dnech 27. – 29. dubna 2012 mohly okusit, co to znamená, když se řekne, že modlitba má velkou moc. Doma jsme zabalily věci a vydaly se na cestu do Bernolákova. Skutečnost, že nás Pán Bůh provázel celou cestu, byla jasná. Jeho požehnání jsme nabíraly mocnými doušky po celou dobu konference a věděly jsme, že Boží Duch prochází našimi řadami a dotýká se našich srdcí. Maximální péče bernolákovského sboru nás zahrnovala vším potřebným. Na přípravných modlitebních setkáních oslovil Pán Bůh sestry na Slovensku tak, že toužily a navrhly téma konference - Modlitba a její moc. Na společném setkání všech sester z Čech i Slovenska jsme věděly, že je to správné téma. Uvědomily jsme si, že jsme povolány k modlitbám za naše rodiny, děti, školy, kam děti docházejí, za učitele, zaměstnance škol, přátele, sousedy, spolupracovníky. Máme být ženami modlitby. A tak se již na prezentaci v pátek 27. 4. 2012 představila sestra Darinka Majerová z Banské Bystrice s hnutím Matky na modlitbách. Provázela nás v sobotním i nedělním referátu Modlitba ženy a modlitba, jak nás ji učí Ježíš. Dohodly jsme se, že se vždy před dalším programem sejdeme v sále k prosbám o požehnání a vedení v další části programu. Věděly jsme, že je to jediná cesta, jak vše zvládnout. A Pán Bůh nám všem požehnal. V sobotu ráno nás přišli pozdravit vzácní hosté: Předseda Výkonného výboru BJB v České republice, bratr Milan Kern, bratr kazatel Miloš Šolc, zástupce sboru z Bernolákova bratr Stano Král a přijely za námi také sestry ze Srbska. Odpoledne patřilo modlitebním a diskusním skupinkám pro ženy mladé, starší, svobodné, vdané, rozvedené, ovdovělé. Dále jsme se sešly ve skupinkách zaměřených na problémy s dětmi, na vnitřní zranění a poprvé v historii sesterských konferencí se sešli ve své skupince bratři. Postřehy a poznatky z modlitebních skupinek vám přineseme v dalších vydáních Rozsévače. Shodly jsme se všechny, že podobné diskusní skupinky bychom potřebovaly častěji doma ve svých sborech. Sobotní večer patřil představení nového muzikálu, který pro konferenci specielně připravil bratr Slávo Kráľ. Nesl název„Zasľúbená zem“. Jednalo se o úžasnou práci autora s mladými lidmi, nadšenými pro Boží věc. Děkovaly jsme Pánu za to, že si povolal tolik mladých bratří a sester, které jsme v muzikálu a na konferenci viděli. Čas mezi skupinami a muzikálem patřil svědectví sester. Kdo chtěl, mohl vybírat z bohaté nabídky kvalitní literatury a letáčků BTM. V neděli ráno nás probudily sluneční paprsky a také naše srdce byla prozářena a zahřátá Boží přítomností a láskou. Rozjížděly jsme se zpět do svých domovů zabalené v modlitbě. Mohu říci, že do této chvíle mám stále na paměti tu úžasnou atmosféru vytvořenou právě Duchem svatým. Děkujeme Pánu Bohu a prosíme o požehnání a novou sílu pro všechny, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravách a průběhu celé konference a také pro sestry doma v rodinách, všude tam, kde se scházejí.

Obsah

Zabalené v modlitbě (M. Horáčková) /2
Boh nás vidí a je s nami (J. Pribula) /3
Potrebuje kresťan dovolenku? (S. Baláž) /4
Odpočinek (E. Titěrová) /5
Dovolená s Ježíšem (V. Pospíšil) /6
Vy sa teda modlite takto (D. Majerová)
Pane, nauč nás modliť sa! (A. Balážová) /8
Jak mocná je modlitba (M. Horáčková) /9
Naslouchání Bohu (D. Wilkerson)
Pri Múre plaču - báseň (J. Kučera)
Duchovný boj (J. Stupka) /10
Povídka o dvoch láskách a zrade (J. Nesrsta) /11
Len v Bohu utíši sa moja duša (K. Majerová ml.)
Večnosť nie je ospravedlnenie lenivosti (SŠ) /12
Len jedno je isté - Pán Ježiš je môj Spasiteľ (M. Vdoviak)
Vstúpte do Jeho brán (D. Bíšová) /13
Otrok Josef záchrance Egypta (V. Pospíšil) /14
Niečo za niečo (Ľ. Dzuriak)
Pomoc lesům na Karmelu (K. Káňa) /15
Korejští baptisté (M. Kern) /16
Radost v nebi aj Ašském sboru (V. Dušek)
Instalace nového kazatele Vikýřovického sboru (M. Stehlíková) /17
Bratr Jaroslav Pospíšil slavil 60. narozeniny (J. Titěra)
Pozvania na: /18
- Konferenciu seniorov BJB 2012
- Stretnutie sestier v Račkovej doline
- Biblický teologický seminár BTS
Český biblický Institut
Nabítka knihy - A Pán denně přidával
Pre deti - Zrnko /19
Viera, nádej, láska - báseň (S. B. D.) /20

Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR

Rozsévač Rozsievač

Šéfredaktor: Jan Titěra.
Zástupce šéfredaktora: Stanislav Kráľ.
Technická redaktorka: Marie Horáčková.

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, K. Kvačková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová.

Grafická koncepcia časopisu: Anton Vrana.
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:
Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.
E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku 1,35 Euro, predplatné na rok 13,50 Euro + poštovné pre domácich (ČR a SR) jednotlivých odberateľov 6 Euro na rok.
Poštovné pre zahraničie 27 Euro na rok.

Bankové spojenie:
ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900, var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:
Názov účtu: Rozsievač - časopis Brat.jed.baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika
číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900
S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC
REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Objednávky:
ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4
SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 6/2012: 4. 6. 2012
Výroba: tlačiareň **Weltprint, s. r. o.,** Bratislava
ISSN 02316919 – MK SR 699/92

Boh nás vidí a je s nami

editorial

Pred niekoľkými dňami sme si pripomínali veľké Božie obdarovanie, zoslanie Ducha Svätého pre každého, kto uverí v Pána Ježiša Krista. Áno, radujeme sa, že poznáme Božieho Ducha a že Jeho moc pôsobí osobne aj v našom živote. Nuž a teraz v júni, v prvú nedeľu, cirkvi rôznych vierovyznaní slávia sviatok Svätej Trojice. V našich kruhoch na túto príležitosť nemyslievame, lebo nie je založená na Božom, biblicky overenom čine spásy. Ale potrebujeme sa zamyslieť nad touto príležitosťou aj my. Ide o celé biblicky dosvedčené Božie dielo pre všetky pokolenia ľudstva. Ide o Božie dielo stvorenia, nášho vykúpenia a privlastnenia si spasenia verou.

Som rád, že nemusíme len uvažovať o dobrom Božom stvorení, o krásach prírody, i jej krehkosti po našich zásahoch (*napr. odvodňovanie a zmena životných podmienok; chemizácia a vplyv na zdravie celých skupín ľudstva či generácií; globálne otepľovanie a s tým spojené zmeny i podmienky života; a pod.*), ale že ju môžeme poznávať a tešiť sa z nej. Deti a mládež našich rodín sa už s radosťou pripravujú na „svoje“ prázdniny. Vedia, kam pôjdu, čo si chcú pozrieť, s kým sa stretnúť a pod. Tieto ich radosti sú aj radosťou starých rodičov, že si opäť „užijú“ svoje vnúčatá. Zároveň odpadá veľká starosť z pliec rodičov a vychovávateľov, keďže deti majú kde a s kým prežiť niekoľko dní z veľkého prázdninového voľna. Nejde len o zaopatrenie a dozor, ale hlavne o duchovnú starostlivosť a osobný príklad viery. Rodičia sú radi, že deti môžu ísť na ten či onen letný tábor, kde sa podučia napr. angličtine, biblickým pravdám a zvesti o viere v Pána Ježiša Krista. K deťom a mládežníkom z našich rodín sa pripájajú vo viacerých zboroch aj mladí ľudia z rodín mimo zboru, ktoré prijali pozvanie na niektorú z týchto príležitostí. Je to nielen potrebná, ale aj posvätená služba zboru pre sekulárny svet.

Zhromaždenia s Písmom v ruke a s modlitbou na perách uprostred prírody bývajú pre mladých ľudí nezabudnuteľné. Túžbou a vytrvalou modlitbou organizátorov táborov, rodičov a vychovávateľov detí, ale aj starších členov zboru, ktorí už nemôžu chodiť na prázdniny pre svoj zdravotný stav, je, aby sa títo naši mladí priatelia a deti stretli so svojím Spasiteľom a Pánom a aby Jemu odovzdali v pokání a živej viere svoj život. Stretnutie s Bohom skrze Pána Ježiša Krista je cieľom všetkých stretnutí Božieho ľudu, nielen tých letných v prírode. My nedovolenkári nezabudnime myslieť a v modlitbách vyprosovať požehnanie pre dovolenkujúcich príbuzných, pre členov zboru či zborovú omladinu. To je našou prázdninovou prioritou. A vy, milí dovolenkujúci, **poznávajte Hospodina, Boha svojho, na všetkých svojich cestách** (*Pr 3, 6*).

Ak hovoríme o prázdninách, odpočinku a jeho radostiach i starostiach, nemôžeme nemyslieť na odpočinok, o ktorom vraví Sväté písmo a po ktorom ako úprimne veriaci ľudia túžime. Áno, očakávame na odpočinok v nebesiach u Pána. Pán Ježiš, keď hovorí o potrebnom relaxe pre nás, povie: **Kto pracujete a ste unavení, poďte ku mne a ja vám dám odpočinúť. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie pre svoje duše** (*Mt 11, 28n*). Nie, zaháľanie a leňošenie nie je pravým odpočinkom, ale nasledovanie a napodobňovanie Pána Ježiša, napĺňanie mysle i srdca Božím slovom a jeho uvádzaním do praxe nás oslobodzuje od egocentrizmu a zameriava náš pohľad na iných ľudí, ktorí potrebujú lásku. Nasleduj Pána Ježiša, rozdávaj Jeho lásku blížnym a získaš odpočinutie pre svoju dušu.

Odpočívaj aj cez prázdniny s Pánom Ježišom a pod Božou ochranou.

J. Pribula

Potrebuje kresťan dovolenku?

Stanislav Baláž

Ako odpočívame?

V živote každého človeka, ktorý pracuje, alebo ako hovorí Božie slovo – „namáha sa“, musí raz za čas prísť chvíľa, keď vypne a odpočinie si od všetkej práce. Platí to pre každého, či sú to deti, ktoré chodia do školy, alebo pracujúca stredná a staršia generácia. Je pravda, že niekto potrebuje oddychovať častejšie, iný menej často, a rozdielni sme aj v dĺžke potrebného odpočinku. Niekomu stačí oddychovať krátko a už je svieži ako rybička, iný potrebuje na regeneráciu svojho tela a duše dlhší čas. Každý z nás si predstavuje oddych trocha ináč. Niekto si najlepšie oddýchne pri práci v svojej záhradke, iný vyrazí na hory a vydá sa po turistických chodníčkoch. Ďalší precestuje obrovský kus sveta niekde k moru, a to je preňho ten najlepší čas na oddych a odpočinok. Niekto v čase dovolenky siahne po dobrej knihe a iný voľné chvíle využije na športové aktivity. Keby sme sa opýtali ľudí v našich zboroch, kam sa chystajú na dovolenku a čo budú robiť počas nej, odpovede by boli rôzne. V tomto čase sú aj niektoré zhromaždenia menej navštevované. Takto má obdobie prázdnin a dovoleniek dopad na život väčšiny našich zborov.

Potrebujeme odpočinok aj ako kresťania?

Týka sa dovolenka aj nášho kresťanského života – chodenia s Bohom? Potrebujeme si aj v tejto oblasti dať pauzu – oddýchnuť si? Veď to musí každý uznať – život kresťana je predsa taký náročný a únavný – či nemám aj ja právo na odpočinok? To sú otázky, ktoré napadnú nejedného kresťana. O to viac v čase dovoleniek. Tak ako to je – potrebuje kresťan dovolenku? Odpoveď nájdeme v Mt 11,28 – 30, kde nás Pán Ježiš všetkých pozýva k sebe a ponúka nám to, po čom všetci tak veľmi túžime: odpočinutie. Všimnime si však, že Pán Ježiš hovorí tieto slová krátko po tom, čo z Jeho úst zaznelo: „Beda ti, Chorazin, beda ti, Betsaida“ (Mt 11, 20 – 24)! Je to veľmi vážne Božie varovanie, ba priamo vynesený Boží súd nad týmito mestami. Prečo? Lebo ich obyvatelia poznali Pána Ježiša, denno-denne sa s Ním stretávali, žili v Jeho tesnej blízkosti a nič im to nepomohlo. I keď sa im dával neustále poznávať, a to cez zvestované Božie slovo, ale aj cez skutky, ktoré konal, oni Ho neprijali. Nečinili pokánie a neuverili v Neho, aby boli zachránení. Práve naopak: to, čo počuli a videli, im bude na poslednom súde na odsúdenie.

Kresťania podobní „múdrym a rozumným“

To isté sa môže veľmi ľahko stať aj nám. Darmo chodíme pravidelne do zhromaždenia, keď Božie slovo, ktoré tam neustále počúvame, neberieme vážne a Božie konanie pri nás pokladáme za samozrejmosť.

Vieme o Pánu Bohu a o Božom slove diskutovať a mudrovať, možno tak, ako v dobe Pána Ježiša istá veľmi vážená a uznávaná skupina zbožných v Izraeli – zákonníci a farizeji. A predsa sa stalo to, že keď sa naplnili Božie zasľúbenia, oni to nepoznali. Pán Ježiš dokonca chváli svojho nebeského Otca, že toto všetko skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil nemluvňatám (Mt 11, 25 – 26). Ako keby chcel naznačiť, že Božie slovo nie je pre tých, ktorí o Ňom len špekulujú a mudrujú a nakoniec ho svojou šikovnosťou kadejako obchádzajú. Títo ľudia sú veľmi vážnou prekážkou pre mnohých, aby uverili v Pána Ježiša. Kladú ťažké bremená na ľudí, ktorí prejavia záujem o Božie veci. Pre nich samých je nasledovanie Pána Ježiša veľmi ťažké a vyčerpávajúce, a to mnohých odradí. Pre takýchto kresťanov sa odpočinok javí ako nevyhnutný, lebo cesta, po ktorej kráčajú, ich stojí toľko síl a odriekania!

Kresťania podobní tým najmenším

V 25. verši Pán Ježiš naznačuje, že Božie slovo je zjavené tým najmenším, teda tým, ktorí ním doslova žijú. Oni sa k nemu nedostali nejakým zvláštnym uvažovaním či vlastným rozumom, ale bolo im to zjavené zhora od Pána Boha, skrze Pána Ježiša Krista – Božieho Syna. Dychtivo Ho prijímajú, nasávajú Jeho slová ako dojčatá mlieko. Je to pre nich nevyhnutnosť – životná potreba. Ak by prestali sať mlieko, zomreli by alebo by sa u nich pri nedostatočnom príjme potravy prejavili vážne poruchy zdravia. Potrebujú prijímať potravu pre svoj vývin a rast. Tak isto je to aj s Božími deťmi. Potrebujú dennodenne prijímať Božie slovo, aby nezostali na istom stupni vývoja a neprestali duchovne rásť. Práve tu hrozí takémuto kresťanovi duchovná smrť. Nakoniec sa ani nenazdá a presunie sa do tej prvej skupiny – medzi múdrych a rozumných. Medzi tých, ktorí sa síce veľmi dobre vyznajú v Božom slove a vedia ho aj krásne vysvetliť či vyložiť, ale sami ho už nedokážu prijímať – sú voči nemu hluchí a slepí a rovnako aj voči Božiemu konaniu pri nich.

Vzťah s Otcom

Pán Ježiš ďalej hovorí: „Všetko mi odovzdal môj Otec a nikto nezná Syna, len Otec, ani Otca nikto nezná, len Syn a komu by Syn chcel zjaviť“ (Mt 11, 27). Je úžasné, aký vzťah je medzi Otcom a Synom. Je medzi nimi úplná dôvera a odovzdanosť jedného voči druhému. Ktorý otec či matka na tomto svete takto dôkladne pozná svoje dieťa, že by o ňom vedel všetko? A ktorý otec dá svojmu synovi úplne všetko, čím disponuje? Alebo ktorý syn je taký poslušný svojmu otcovi, ako bol Pán Ježiš, ktorý na každom kroku činil vôľu svojho nebeského Otca a bol poslušný až na smrť? Na tomto svete niet takého ideálneho vzťahu medzi dieťaťom a jeho rodičom. Napriek tomu sme aj my pozývaní do tohto ideálneho a jedinečného vzťahu s Pánom Bohom. Táto možnosť sa nám ponúka skrze Božieho Syna, Pána Ježiša Krista. Aj my sa môžeme stať Božími deťmi a nazývať Pána Boha naším Otcom. Práve Toho, ktorého meno sa židia kedysi báli čo i len vysloviť. Pán Ježiš hovorí svojim učeníkom: „Ja som ces-

ta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa. Keby ste ma boli poznali, boli by ste znali aj môjho Otca. Ale odteraz Ho už znáte a videli ste Ho“ (J 14, 6 – 7).

Odpočinok s Ježišom

Každý, kto uverí v Pána Ježiša, tiež vstúpi do tohto úžasného vzťahu plného dôvery. Zároveň môže Pána Boha nazývať svojím Otcom. To je zvláštna výsada Božích detí. Až teraz Pán Ježiš vysloví tú úžasnú zvesť pre všetkých ťažko pracujúcich a namáhajúcich sa: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení: ja vám dám odpočinutie!“ On takto pozýva všetkých do spoločenstva s Ním. Neposiela ľudí preč, nech si idú odpočinúť inde. Veď skutočný odpočinok nájdu jedine pri Ňom. Jedine v Jeho blízkosti človek nachádza úžasný pokoj pre svoju dušu. Pokoj, ktorý by nikde inde nenašiel, ktorý „prevyšuje každý rozum“ (F 4, 7). Pokoj, ktorý tak veľmi chýba tomuto svetu a nikde ho nenachádza. Keby mal človek aj dva roky prázdnin (ako hovorí J. Verne) či dovolenky, aj tak by nikdy nenašiel taký odpočinok či vytúžený pokoj, aký môže dať len Pán Ježiš! Teda ani naša dovolenka či prázdniny nebudú skutočným odpočinkom bez Pána Ježiša. Jedine u Neho môžeme načerpať nových síl do ďalšieho života. Nevzdiaľme sa z Jeho náruče, lebo len tam sme naozaj v bezpečí. Inde sme úplne stratení – bez ozajstného pokoja, bez života. Odpočinok nenájdeš ďaleko od Neho, ale jedine pri Ňom.

ODPOČINEK

Zdravý rytmus práce a odpočinku

„Udělejte si dovolenou! Dopřejte si pauzu!“ Výborná myšlenka, řeknete si, ale kdy? Bohužel není zatím uskutečnitelná, ani časově, ani finančně. A s tímto postojem ubíhá rok za rokem, hromadí se roky tvrdé práce, stresu, termínových tlaků atd. „Snad tedy příští rok nebo někdy v dalších letech…“ Bohužel znám lidi, kteří si tak dlouho odpírali „luxus dovolené“, až bylo pozdě.

Mnozí lidé, aniž by si toho byli vědomi, vyměňují svůj volný čas za peníze, které získávají stálou prací. Jiní zase říkávají, že nikdy nemohou najít čas k odpočinku kvůli četným naléhavým úkolům, které musí vyřídit. Jeden můj známý mi sdělil, že je na pokraji nervového a fyzického vyčerpání: „Ale já prostě nevidím, jak bych si mohl dovolit udělat si najednou ve firmě volno. A poctivě řečeno: i kdyby se to snad podařilo, nevěděl bych, jak si odpočinout.“

Je odpočinek tak důležitý a proč?

Důležitost odpočinku můžeme vyvodit z Božího stvořitelského díla. V Božím plánu pro člověka byla stanovena práce i odpočinek. Pán Bůh dobře věděl, kolik dní může člověk dobře a užitečně pracovat. Stanovil den odpočinku a požehnal mu. Pán Ježíš sám dal za svého života příklad správného uspořádání času. Své učedlníky po splnění jejich úkolu vzal stranou, aby si odpočinuli a udělali si „dovolenou“(Mk 6,31). Sám po době intenzivní služby zástupům hledal pustá místa. Dobře věděl, jak potřebuje chvíli ticha v rozmluvě se svým Otcem (Lk 5,15-16).

K zdravému uspořádání života patří zdravý rytmus práce a odpočinku, vypětí a osvěžení. Odpočinek potřebujeme k účinné a užitečné práci. Z latiny máme pro odpočinek dvě slova: relaxace a rekreace. Mají podobné významy – vyjadřují podstatu odpočinku: uvolnění z napětí, občerstvení, zotavení, osvěžení. V lexikonu se dočteme, že jde o osvobození od práce k udržení zdraví a pracovní schopnosti. Přispívá k intenzitě a kvalitě života. Na tom je jistě mnoho správného. Ale my nejsme přece koly nějakého stroje, ale ratolesti vinného kmene. To tedy znamená, že odpočinek může jen tehdy splnit svoje poslání, když Bohu svěříme také dny rekreace s vřelou prosbou, aby On sám tyto dny uspořádal podle své vůle.

Odpočinek je vzácnou příležitostí, kdy se můžeme důkladněji zamyslet nad svým životem, prožívat vzácné chvíle ztišení v Boží blízkosti, poznávat jeho vůli, dát příležitost Duchu svatému, aby nás oslovoval Božím Slovem a připravoval k dalším úkolům. Dovolená je také příležitostí zintenzivnit náš modlitební život. I dobrá křesťanská kniha má své místo v náplni naší dovolené. Může znamenat výraznou duchovní posilu pro náš život. Doba dovolené je také příležitostí věnovat více času svým blízkým, dětem, partnerovi, příteli.

Nejednou otvírá i možnost obdivovat Boží stvořitelské dílo. Ať se díváme z vrcholku hory do údolí, nebo naslouchámé bublání potůčku, nebo odpočíváme v lesním zátiší, otevírá se nám nový pohled na Boží dílo, tak úžasné a bohaté ve své mnohotvárnosti a nádheře. Nemůžeme jinak než vděčně chválit Boha spolu se žalmistou: „Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi učinil moudře.“ (Žalm 104,24)

Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že tyto chvíle přinášely do mého života vždy novou radost, která příznivě působila i na celý organismus.

Čím by odpočinek neměl být

Nejdříve je nutné si uvědomit, že se musíme oprostit od starostí všedního dne. Když však zůstane srdce i hlava o dovolené plné obchodních záležitostí, výpočtů, plánování a napětí všedního dne, nenajdeme potřebné zotavení a novou sílu z Božích zdrojů. Dny dovolené by neměly být naplněny vyčerpávající prací na chalupě, která by nás zotročovala, nebo gruntováním v domácnosti, ale také ne lenošením, kdy bychom se jen těžko přinutili k jakékoliv činnosti.

Co je kriteriem dobrého odpočinku?

Důkazem dobrého odpočinku je to, že se těšíme opět na konkrétní úkoly, že nás myšlenka na ně nestresuje. Z dobré rekreace se nemusí člověk rekreovat. Slovo Boží nás vyzývá k tomu, abychom se svým časem hospodařili rozumně, moudře věnovali čas době práce i době odpočinku pod Božím vedením.

Zpracovala
Eva Titěrová

Dovolená s Ježíšem

Vlastimil Pospíšil

Téma mi dalo trochu přemýšlení. Jak odjet s Pánem Ježíšem na dovolenou? Jak to udělat, aby Ježíš jel s námi? To je přece samozřejmé, že s námi je. Usedám do auta a kladu ruce na volant, modlím se, aby Pán Ježíš jel se mnou. Když jdu spát, prosím, aby byl také se mnou. Když ráno vstávám, prosím, aby byl Pán se mnou po celý den, natož když jedu na dovolenou!

Na dovolenou jezdíme odpočívat, vidět a prožít něco nového. Nebo jedeme s přáteli, abychom na sebe měli více času. To všechno nás může hodně rozptylovat a ubírat našeho času na odpočinek, který potřebujeme mít pro sebe. Jen pro sebe? A když na dovolené obdivujeme něco krásného v přírodě - hory, údolí, skály, moře, pláže, žijeme z toho později, až dovolená skončí a chlubíme se známým. Nejeden z nás obdivuje večer hvězdnou oblohu, jako žalmista v 8. Žalmu. Ale také jsme rádi, když najdeme v parném dni stín, abychom se schovali před sluneční výhní. Nebereme to vše jako samozřejmost? Děkujeme Bohu spolu se žalmistou i za to, co je „samozřejmé“?

Pokud je Pán Ježíš s námi na dovolené, máme dobrého rádce, společníka i pomocníka.

Najdu v tom obdivu přírody, lidí a věcí kolem mne čas na to, abych se aspoň na chvíli ponořil v duchu a děkoval Bohu za to, že to smím vidět, být uprostřed té krásy? Koho za to nejčastěji obdivuji, koho za tím vidím? Je to jen lidská zručnost a vynalézavost? Vidím za tím vším Tvůrce vší té krásy i vynalézavosti lidské tvořivosti? Mnoho let jsem sedával za volant do aut různých velikostí. Vozil jsem vojenské materiály a vojáky, umím jezdit poměrně dobře, ale bez Pána Ježíše bych si nedovolil auto rozjet z místa, na kterém stojí. Kolik jen v mém životě bylo přede mnou viditelných i neviditelných nebezpečí! Vždy jsem z toho vyvázl, ale nikdy mne nenapadlo, ani jsem nepomyslel na to, že bych někdy vyvázl z nebezpečí úrazu díky svému řidičskému umění.

Až tedy pojedeme na dovolenou, nebudu čekat na poslední, nebo předposlední den odjezdu, abych prosil Pána: „Pojeď s námi na dovolenou a ochraňuj nás.“

Možná, že na těch cestách na nás bude číhat mnoho nebezpečí, mnoho z nich ani neuvidíme. Ale již teď chci Pánu poděkovat za všechno, co nám pro dny volna připravil: „Bez Tebe, Pane, nejen že neusednu do auta za volant a do vlaku a nevydám se na dalekou cestu, natož na dovolenou. Bez Tebe, Pane, nechci udělat ani ten nejmenší krůček. Na dovolenou jedeme vždy jen s Tebou, Pane Ježíši!

Dej nám, abychom především s Tebou chodili a ve všem, co budeme obdivovat, viděli dílo Tvých prstů, jak to viděl a obdivoval žalmista, byť na obloze.“ Máme k obdivu více důvodů, než měl žalmista. I na dovolené si udělejme čas na přemýšlení, zejména o tom největším díle a kráse Boží moci, lásce, která přišla na zem v Ježíši Kristu, že nejsme nikdy sami, že náš Pán je vždycky před námi, za námi i vedle nás!

Na všech cestách, na všech místech, Pane, měj nás ve své péči, ať Tě tam, kde jsme, vždycky potkáváme a víme, že jdeš s námi. To je naše bezpečí, které nenajdeme v nikom jiném a nikde jinde!

Vy sa teda modlite takto

Mat 6, 9 – 13

Darina Majerová

Modlitba, ako nás ju učí Ježiš

Pred dvomi rokmi som bola na konferencii Matky na modlitbách, kde nám Danka Hanesová hovorila na tému: Modlitba, ako nás ju učí Ježiš. Veľmi sa ma tá téma dotkla. Začala som o tejto modlitbe premýšľať a modliť sa ju v určitých obdobiach môjho života. Chcela by som sa s vami podeliť s tým, čo ma povzbudilo.

Vyrastala som v kresťanskej rodine a modlitbu Otče náš som sa naučila v besiedke. Ako šestnásťročná som uverila v Pána Ježiša, vyznala som mu svoje hriechy a začala som žiť svoj život s Bohom. Pamätám sa, že som sa s modlitbou Otče náš stretávala pri rôznych ekumenických stretnutiach alebo pohreboch.

Bežne sa táto modlitba odriekava a stáva sa, že mnohí ľudia si vôbec nie sú vedomí úžasnej moci a múdrosti, ktorá sa v nej skrýva. Je to však **modlitba podľa Božej vôle a Pán Ježiš ju učil svojich učeníkov ako vzorovú modlitbu.** Túžim po tom, aby sme sa ju vedeli modliť v Duchu a v pravde, aby nás ňou viedol Pán svojím Duchom Svätým.

Predstavme si v krátkosti situácie, v ktorých Pán Ježiš učil túto modlitbu. V Biblii nachádzame túto modlitbu na dvoch rôznych miestach:

Prvé miesto je Mat 6, 9 – 13. Pán Ježiš nastupuje do svojej služby, zvestuje Božie kráľovstvo a zároveň ho Božou

mocou dokazuje – uzdravuje chorých, vyháňa démonov. Nasledujú ho celé zástupy, ktoré prišli z veľkej diaľky. Pán Ježiš vystúpi na vrch dostupný pre zástupy a začne ich učiť. My tieto udalosti v Biblii poznáme ako Kázeň na vrchu.

Keď Pán Ježiš prišiel vo svojej kázni až k téme osobného odovzdania sa Bohu, modlitby a uctievania, ľud počuje, že nezáleží na množstve slov pri modlitbe. Boh vie, čo potrebujeme, skôr ako ho o to prosíme. Tu Pán Ježiš ponúka túto modlitbu ako vzor, nie ako slová, ktoré musia ísť za sebou, ale ako príklad, s akým postojom a za aké témy sa máme modliť, aby sa to Bohu páčilo. Každý, kto vyznáva, že Boh je jeho Otec, sa môže túto modlitbu modliť. Je to modlitba, ktorú sa modlíme, aby sme sa priblížili k Bohu.

Druhým miestom, kde nachádzame skrátenú verziu tejto modlitby, je Lukášovo evanjelium 11, 1 – 4. *Raz sa Pán Ježiš modlil na nejakom mieste. Videli ho Jeho učeníci, a keď sa domodlil, jeden učeník Ho oslovil: „Pane, nauč nás modliť sa!“ A Pán Ježiš im hovorí: „Keď sa modlíte, hovorte Otče náš...“*

Vidíme, že Pán Ježiš túto modlitbu učil v rôznych situáciách.

Čomu sa učíme v modlitbe ,,Otče náš“?

Pán Ježiš zdôraznil dva najdôležitejšie postoje:

a) Prežívanie úcty a bázne pred Bohom. Vyjadrenie toho, aký je Boh.

b) Prosby za seba a za druhých. Tie však prichádzajú, až keď prežijeme Božiu prítomnosť a Jeho dotyk.

PRVÁ ČASŤ modlitby ,,Otče náš“ je modlitba orientovaná na Neho.

OTČE NÁŠ

Hneď na začiatku tejto modlitby je oslovenie – Otče náš. Pre Božie deti, pre každé znovuzrodené dieťa, je Boh Otec. Zamyslime sa, čo pre nás slovo Otec znamená? Je isté, že sa nám spája s naším fyzickým otcom. Možno sme nemali veľmi dobrého otca, ale Boh je dobrý Otec.

Niekomu sa ťažko prijíma, že Boh je Otec, radšej má oslovenie Pán a podobne... Boh je však milujúci, dobrý Otec, ktorý dal všetko z lásky pre naše spasenie, aby sme s Ním mohli stráviť večnosť. Porozmýšľajme, čo všetko súvisí s dobrým otcom? Miluje ma, ale aj napomína, patrí medzi najbližšie osoby na svete, nosím jeho meno, vyvoláva vo mne istotu, pocit dôvery, spoľahlivosť, vernosť... môžem sa k Nemu vždy vrátiť ako márnotratný syn.

KTORÝ SI NA NEBESIACH

Keď Boh stvoril nebesia a zem, stvoril niečo obrovské, a teraz je v nebesiach vyvýšený nad všetkým. Pán Ježiš sedí po Jeho pravici a prihovára sa za nás a Duch Svätý je na zemi a v nás a zjavuje nám Boha. Keď sa modlíme – „ktorý si na nebesiach“ – modlíme sa k Otcovi, pôvodcovi všetkých vecí, ktorý je nad všetkým, čo stvoril na nebi aj na zemi i pod zemou. Je nad všetkým stvoreným fyzickým svetom, vesmírom, ale aj nad všetkým duchovným svetom – miliardami anjelov. Je nad všetkými okolnosťami v mojom živote. Vzbudzuje to našu pokoru, náš obdiv a k takémuto Otcovi môžeme prichádzať vo svojich modlitbách.

NECH SA POSVÄTÍ TVOJE MENO

Boh má rôzne mená – je mocný, láskavý, je pokoj, je Boh, ktorý sa postará, je ten, ktorý uzdravuje... Každá z nás v tomto období možno prežíva Jeho meno inak. Božie meno je vlastne Jeho charakter. Prežívame rôzne životné situácie, každá riešime iné veci, ale dôležitý je postoj nášho srdca, že túžime, aby sa Jeho meno – Jeho charakter – posvätil v našom živote. Aby Božie meno bolo vyvýšené, aby Boh bol najdôležitejší v mojom živote – nie ja, moje skutky, ale On, Boh... náš Otec.

NECH PRÍDE TVOJE KRÁĽOVSTVO

Je to, ako keby sme súrili Jeho príchod na zem. Túžime po tom, aby sme boli už s Ním. Inokedy zasa ako keby sme chceli Jeho príchod spomaľovať, Pán Ježiš nás však učí modliť sa: „Nech príde Tvoje kráľovstvo,“ to je Jeho vôľa.

On Boh, náš Otec, robí všetko, aby ľudia boli spasení. Keď sa modlíme: Príď Tvoje kráľovstvo, modlíme sa aj za to, aby už teraz prichádzalo Jeho kráľovstvo a Jeho vláda do nášho života, alebo keď sa prihovárame za niekoho túto modlitbu, modlíme sa, aby Božie kráľovstvo, Jeho moc, Jeho vláda, Jeho oslobodenie prichádzali do života ľudí, za ktorých sa modlíme.

NECH SA STANE TVOJA VÔĽA AKO V NEBI, TAK AJ NA ZEMI

Týmito slovami vyznávame Bohu – Otcovi právo nad naším životom, vyjadruje to našu odovzdanosť Bohu, našu túžbu žiť naplno podľa Božej vôle. Tiež vyjadrujeme našu dôveru Bohu – Otcovi. Dôveru, že Boh urobí všetko, čo je dobré pre ľudí, pre mňa. Pán Ježiš vraví: *,,Lebo toto je vôľa môjho Otca, aby každý, kto vidí Syna a verí v Neho, mal večný život“ (Ján 6, 40).*

DRUHÁ ČASŤ modlitby ,,Otče náš“ mení dôraz z nášho vzťahu k Bohu na naše vzťahy k svetu a vedie nás k príhovorným modlitbám.

CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ DAJ NÁM DNES

Keď sa modlíme túto časť, modlíme sa za seba aj za druhých, aby sa Boh – Otec postaral o všetky naše každodenné potreby, o všetko, čo je potrebné pre náš život, od telesných potrieb po duchovné. V tejto časti modlitieb sa môžeme modliť za seba, ale aj za druhých, aby nám Boh pomohol. Boh je dobrý Otec, On dáva to, čo ľudia potrebujú pre svoj život aj tým, čo Ho nepoznajú a nemilujú, a to nás vedie k vďačnosti a láske k Otcovi... Tak mu zverme všetky naše starosti o každodenný chlieb. My mnohokrát nemôžeme zmeniť okolnosti života, ale Boh môže.

,,O nič nebuďte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo svojich modlitbách a prosbách“ (Fil 4, 6).

ODPUSŤ NÁM NAŠE VINY, AKO AJ MY ODPÚŠŤAME SVOJIM VINNÍKOM

Táto modlitba už v oslovení Boha – Otče náš, predpokladá, že nastalo základné pokánie, že Boh je náš Otec a my sme Jeho deti. Predpokladá, že sme zmierení s Bohom, ale aj tak sa v našom živote stáva, že hrešíme. V *Jakubovi* čítame ,,*Však v mnohom klesáme všetci. V mnohom padáme, potkýname sa všetci,*“ ale Ježiš hovorí:*,,Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec...“ (Mat 5, 48).*

Pán Ježiš zomrel, aby sme my boli dokonalí pred Otcom, ale nie vo svojej sile, ale v Jeho obeti. A tak potrebujeme odpustenie každý deň.

V *Mat 6, 14 – 15* je napísané: *„Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, aj vám odpustí váš nebeský Otec. Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani vám váš nebeský Otec neodpustí vaše poklesky.“*

Boh chce svoje odpustenie šíriť cez nás. Ak sme dostali odpustenie, Boh chce, aby sme ho šírili ďalej. Nech nám Boh pomôže, aby sme sa nedostali do väzenia neodpustenia.

A NEUVOĎ NÁS DO POKUŠENIA, ALE ZBAV NÁS ZLÉHO

Táto časť prosby sa týka dneška aj budúcnosti. Inak povedané – neuvoď nás do situácie, do skúšok, kde by sme museli hrešiť, kde by sme to nezvládli, ale zbav nás zlého, vytrhni nás od zlého, aby sme sa báli hrešiť a nemilovali hriech. Takže, ak chceme víťaziť nad hriechom, nechajme sa viesť nebeskému Otcovi vo všetkom. On nás povedie aj v skúškach a bude to pre naše dobro.

„Milujúcim Boha všetko pôsobí na dobré“ (*Rim 8, 28*). *„Veď viete, že vaša preskúšaná viera tvorí vo vás vytrvalosť...“ (Jak 1, 3).*

LEBO TVOJE JE KRÁĽOVSTVO, I SLÁVA, I MOC

Na záver tejto modlitby sa vraciame k uctievaniu nášho Pána, k vyznaniu Jeho zvrchovanej moci nad naším životom a životom tých, za ktorých sa modlíme.

Téma stretnutia odboru sestier BJB, 27. – 29. 04. 2012, Bernolákovo
Redakčne krátené
Pramene:
Poznámky Danky Hanesovej a kniha Otče náš - Pavel Hanes

Pane, nauč nás modliť sa!

Pán Ježiš povedal, že máme učiť iných **zachovávať** všetko, čo nám povedal, teda to, čo učil svojich učeníkov. Dôraz kladie nie na vedomosti, ale na praktizovanie. Jednou z týchto vecí, ktorú máme zachovávať, teda robiť, je aj modlitba – je to Boží príkaz, Božia vôľa, aby sme s Ním komunikovali v modlitbe, ale je to aj potreba z našej strany.

V Biblii sa niekoľkokrát nachádza prosba adresovaná Pánovi Ježišovi alebo priamo Hospodinovi: NAUČ NÁS..., medziiným aj **NAUČ NÁS MODLIŤ SA**.

Apoštol Pavel tiež upozorňuje, že my nevieme, ako sa máme modliť, nie je to pre človeka prirodzené, aby sa vedel modliť. Podľa Pavlových slov to ani nebudeme nikdy vedieť sami, ale len v spolupráci s Duchom Svätým, ako o tom hovorí text R 8, 26.

Modlitba je dôverný rozhovor s Bohom, rozhovor s najvyššou a najinteligentnejšou bytosťou. Keď sa pripravujeme na stretnutie s nejakou vysoko postavenou osobou, napr. v pracovných záležitostiach s vyšším šéfom alebo s niekým, kto je v parlamente či vo vláde, sme častokrát stiesnení a dlho dopredu zvažujeme, ako vyjadriť, čo chceme povedať, aby sme boli slušní, vyjadrili sa na patričnej úrovni či dosiahli to, čo očakávame od daného rozhovoru. Pred Bohom musíme mať omnoho väčšiu úctu.

Niektorí zas majú iný problém – uvedomujú si, že sa nevedia modliť, a preto sa vôbec nemodlia – hlavne pred inými. Takýchto chcem povzbudiť, že Boh je nielen vládca, ale aj náš milovaný Otec, a Ježiš nielen náš Pán, ale aj náš brat. Preto s Ním môžeme hovoriť o všetkom a kedykoľvek v smelej dôvere, že nás vypočuje, ale zároveň potrebujeme byť pravdiví, lebo On vidí do nášho srdca, a úctiví, lebo On je aj náš Sudca.

Keď nevieme, ako sa máme modliť, vzývajme Boha, lebo aj modlitba Pánova Otče náš sa začína vedomím, že Boh je náš Otec, a vierou, že Jeho meno je nepoškvrnené, čisté, sväté, že Jeho je všetka moc aj kráľovstvo a Jeho vôľa je to najlepšie, čo sa môže stať. Nech je náš problém akýkoľvek, nehovorme Bohu, aký veľký je náš problém, ale hovorme nášmu problému, aký veľký je náš Boh. Takto usmerníme nášho ducha, aby v pokore a dôvere stál pred Bohom.

Nie nadarmo Božie slovo hovorí: **Vzývaj ma** v deň súženia. Vzývaj znamená modli sa, volaj na mňa. Ak aj v súžení sa máme modliť k Bohu, o čo viac v dňoch, keď prežívame požehnané, blažené chvíle. A teraz

chcem dať dôraz aj na druhú časť vety: Vzývaj ma **v deň súženia**. Modlitbu teda nemáme odkladať na neskôr, ale v ten deň, keď prežívame súženie, hneď vtedy sa máme modliť. Takže v modlitbách máme predkladať to, čo je aktuálne dnes, nemusíme sa zaoberať zajtrajšími starosťami, lebo dosť má deň na svojom trápení.

Dnes sa teda modlime za to, čo je aktuálne. DNES sme na konferencii o modlitbe, ktorej účelom je učiť sa o modlitbe, učiť sa modliť sa. Modlime sa teda za to, aby nás Pán učil modliť sa. Pripravme si srdce, aby bolo ochotné sa učiť a pripustiť, že sa nevieme modliť a potrebujeme sa to učiť.

Pri obsahu modlitby je dôležité, aby bola v súlade s Božou vôľou, aby mohla byť vypočutá. Vieme, že prosba: „Nauč nás modliť sa," je v súlade s Božou vôľou. Pán Boh rád vypočúva modlitby. V Biblii máme zasľúbenia, že o čokoľvek by sme prosili v Ježišovom mene, Otec nám to dá. Takisto verš: „Vzývaj ma v deň súženia," má pokračovanie v zasľúbení: „ja ťa zachránim a ty ma budeš oslavovať."

Otvorme pred Bohom svoje srdce a myseľ, aby sme boli pripravené prijať Jeho poučenie, zmenu, ktorú On chce spôsobiť, s cieľom, aby nás naučil modliť sa tak, aby o našich modlitbách platilo slovo z listu apoštola Jakuba: ***„Mnoho vládze modlitba spravodlivého pôsobiaca."***

Príhovor k modlitebnej chvíli na konferencii OS BJB

Andrea Balážová

Jak mocná je modlitba

Marie Horáčková

List Koloským 2, 6 -7

„Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána. V něm zapusťte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky.“

Během pátku a soboty na letošní konferenci sester zaznělo mnoho slov o modlitbě. Před konferencí se hodně lidí modlilo za to, abychom všechny byly oslovené a zasažené Božím slovem v srdci. V průběhu konference jsme se všechny modlily. Zaznělo zde také několik výrazů, které se používají pro modlitbu, jako například rozhovor s Bohem, vzývání, chvály a také děkování. Poděkovat někomu za něco, pozdravit nebo projevit vděčnost, to se dnes už ve světě moc nenosí. Není to moderní, neletí to. Dnes prý musí být mladí hlavně: „Free“, „cool“ a „in“. Nějaká vděčnost se jim do toho nějak nehodí. Ale my jsme ti, kdo jdou proti proudu. A i když nastoupila doba „ostrých loktů“ a mnozí nás varují, že pokud své děti těm „ostrým loktům“ nenaučíme, budou ve světě chudáci – pak my víme, že jsme zapustili kořeny někde jinde. Nemáme už občanství zde na zemi, ale máme občanství v nebesích. Nestavíme základy na písku, ale na Pánu Ježíši Kristu. Boží slovo nás vyzývá, abychom se pevně drželi víry, jak jsme v ní byli vyučeni, a takto vyučovali dál svoje děti a vnoučata. Můžeme si být jisti, že se Pánu Bohu bude líbit, budeme-li své děti učit v modlitbě děkovat, být za všechno vděční. Jeden malý hoch z naší besídky se každou neděli modlí takto: „Pane Ježíši, děkuji ti za to, že nám dáváš jídlo, pití, a dej mi moudrost, jako jsi ji dal Josefovi.“ To potom, co jsme v besídce probírali Josefovu statečnost v Egyptě. Ostatní kluci se mu kvůli této modlitbě smáli, pošklebovali se a říkali: „To je přece hloupost, za to se nemusí děkovat, to je samozřejmost, že máme jídlo. To nám dává mamka. Proč se za to modlí? To je nějaká hloupost, ne?“ Ale on se nenechal a modlí se tak dál. Věřím, a dětem to také říkám, že Pán Bůh tyto modlitby slyší, ty nejdou jen tak na prázdno do vzduchu. A když potom děkujeme za to, že Pán Ježíš za nás zemřel na kříži, aby nás zachránil, že Jeho svatá krev očišťuje naše srdce, aby bylo čisté a bez poskvrny, děkujeme za to, že Ježíš zvítězil nad smrtí a vstal z mrtvých, dal nám svého Ducha svatého, pak víme, že tyto modlitby se stanou vůní, která jde k Pánu Bohu a líbí se Mu. Žádná z těchto modliteb se určitě neztratí, u Něj je veškerá moc. Pán Ježíš Kristus nás v Bibli vybízí: „Neustávejte v modlitbách, znovu a znovu děkujte a začkoli budete prosit v mém jménu, já to učiním.“ Tomu věříme a za Ním jdeme s díkůvzdáním.

NASLOUCHÁNÍ BOHU

David Wilkerson

Mnozí křesťané Pánu Bohu naslouchají. Jdou k Němu a mluví jen sami!

Ale Bible nám odhaluje, že každý člověk, kterého si Hospodin použil, se naučil zůstávat v Jeho přítomnosti, dokud Ho neuslyší.

Písmo jasně říká, že Pán chce mluvit ke každému z nás: „...a na vlastní uši uslyšíš za sebou slovo: „To je ta cesta, jděte po ní,“ ať budete chtít doprava nebo doleva.“ (Izajáš 30, 21)

Slyšel jsem o malé holčičce, která měla leukémii a bojovala s myšlenkou na umírání.

Když k ní jednou ráno přišla maminka do pokoje, dívenka celá zářila a vypadala velice šťastně.

„Co se ti stalo?“ zeptala se maminka.

Holčička odpověděla: „Přišel ke mně anděl a řekl, že půjdu na výlet. Přišel Pán Bůh, vzal mě za ruku a prošel se se mnou nádhernou zahradou. Řekl mi: ‚Zítra sem přijdeš za mnou.‘“

Pán Bůh promluvil k této malé holčičce a vzal z jejího srdce všechnu bolest a všechen strach.

Když další den odešla, aby byla s Ním, měla naprostý pokoj.

Když jste v blízkosti Pána Ježíše, dostáváte od Něj pokyny? Říká vám, co máte dělat a kdy a jak to máte dělat? Někteří křesťané nevěří, že tohle Pán Bůh dělá, ale Pán Ježíš říká:

„Moje ovce slyší můj hlas,…jdou za mnou“ (Jan 10, 27)

Ve svém trápení přijďte sami za Pánem Ježíšem a volejte: „Pane, Ty jsi jediný, kdo mi může pomoci.

Jenom Ty znáš cestu z těchto starostí, takže tu zůstanu, dokud mi neřekneš, co mám dělat.“

To je druh modlitby, jež se Pánu Bohu líbí. Znamená to přestat se vším, zastavit každou činnost.

Jedině pak uslyšíte, jak jasně mluví k vašemu srdci: „Musíš dát věci s tímto člověkem do pořádku,“ nebo „Jen zůstaň klidný až do příštího týdne. Nespěchej. Seď v Mé přítomnosti a důvěřuj mi.“

Pán vám dá jasné pokyny.

Zdroj:
www.worldchallenge.org/cs

Pri Múre plaču

Tiež som stál pri Múre plaču,
nariekal nad biedou dnes.
Kedysi sláva tu bola,
radosti, nadšenia ples.

Chrám tu bol kedysi svätý,
obeťami voňala zem.
Návratu želanie letí,
Bohu ho vysloviť chcem.

Kiež by už Pán Ježiš vládol
nad svetom, nado mnou sám.
Slzy z rias aby mi zotrel,
vo svoj ma uviedol chrám.

S nádejou do neba hľadím,
odkiaľ má Mesiáš prísť.
Nie len, že bol tu. On žije –
píše mi pozvania list.

Ján Kučera:
Veršované odpovede

Duchovný boj

Ef 6, 10. 14a.

J. Stupka

Čo urobíme so svojou slabosťou? Myseľ našepkáva, že je neprekonateľná. Už sme raz takí, žiadni hrdinovia. S týmto postojom bude pravdaže súhlasiť váš nepriateľ. Keďže uvažujeme v duchovnej rovine, máme na mysli neviditeľného nepriateľa. Nepozorovane a falošne vás bude na slabosť privážovať. Oklame vás, aby ste sa s ňou uspokojili, alebo vás opantá sladkou lenivosťou a ľahostajnosťou.

Úplne iným spôsobom zmýšľa s nami Boh. Pre slabé miesta života a našich povâh poskytuje pomoc: „Napokon posilňujte sa v Pánovi a v moci Jeho sily.“ (Ef 6, 10)

Ak ponuku vierou prijmeme, presvedčíme sa o zázraku Božej vernosti.

Otvorí sa pre nás Božie srdce a to, čo je v nás slabé, už nebude prekážať Božej moci, ktorou sa nás ujme.

Slabosť nám síce zostane, ale nie sme ňou spútaní a netápeme. Naozaj mocnieme v Pánovi a zvládame aj tie úlohy, od ktorých sme predtým utekali. Navyše si slabosť i prázdne ruky zamilujeme, lebo s prázdnymi, otvorenými dlaňami už nikdy nezmocnieme tak, aby sme boli sebestační. Viac ako kedykoľvek budeme potrebovať bratov a sestry.

Objavíme, akým prínosom sú pre nás, aj tam, kde sme v minulosti vo svojej sile nikoho nepotrebovali. Nikým, aj keby bol slabší od nás, nebudeme opovrhovať. A keď sa nám dielo vydarí, v spontánnej pokore budeme prahnúť po novom zmocnení.

Často sú už aj pocity slabosti zlé. Vyraďujú nás z akcie a odoberajú chuť k životu. Brzdia duchovný rast a celkové zlepšovanie života. Všimli sme si, že viera nás sústavne ťahá do akcie a do diela? Duchovný dom sa má aj naším pričinením stať krajším a dokonalejším. Poznáme biblický verš, ktorý túto myšlienku potvrdzuje: „...a aj vy sami ako živé kamene budujte sa na duchovný dom, sväté kňazstvo, aby ste prinášali duchovné obete príjemné Bohu skrze Ježiša Krista“ (lPt 2, 5). Pocit slabosti odrádza od diela, bezducho sa začleníte medzi tých, ktorí sa vytratia od spoločnej duchovnej stavby. Pocity slabosti nahrávajú satanovi. To on vás potreboval vyradiť zo spoločného diela. Lenže takto sa človek stane ešte slabším. A nasledujú dve

nepríjemné veci. Prvá: váš kamienok, váš príspevok bude v spoločnom diele chýbať. Nikto ho tam za vás nepoloží. Sme jedineční a nikto nemôže nahradiť hrivnu ani prácu za nás. Duchovný dom zostane neúplný. Kritiky na neúplnosť a nedostatky je v zboroch dosť a dosť. Nebolo by krajšie nahradiť kritiku záujmom a prácou na spoločnom diele? A druhá nepríjemná vec: Slabosť nielen vyradí z dobrého diela, ale okradne nás o radosť a požehnanie z práce. Práca, služba v Božom kráľovstve je vždy spätá s obeťou, s námahou, často aj s nepohodlím. No zážitok a odmena, požehnanie, ktoré sa potom dostaví, nás duchovne vzpruží a preberie k rastu. Len v práci, v akcii môžeme rásť.

Chápeme, prečo nás satan chce slabosťou uväzniť?

Jeho zámerom je znefunkčniť našu hrivnu, vyradiť nás zo spoločného diela. A jeho plán je navyše zlomyseľný: sleduje ním naše duchovné zakrpatenie.

Boh chce, aby sme v slabosti mocneli, ale satan tomu všemožne bráni. Robí všetko, aby ľudí uväznil a znechutil slabosťou. Množí negatívne myslenie, dobre narába s každou našou zápornou, škodlivou myšlienkou. Podvádza a zakrýva to, čo je na živote od detstva, až po obdobie staroby skutočne krásne. Boh stvoril človeka, aby miloval život, satan klame a jeho zvody smerujú preč od života -- k smrti. Neguje život. A k negácii zneužíva aj našu slabosť. Jeho zámerom je, aby ľudia strácali chuť k životu. Dovedie k pomalej, no istej rezignácii života. Boh chce, aby sme v slabosti, pokušeniach a bojoch silneli, vystrojí nás, lebo Jeho plánom je víťazstvo života. Chce, aby sme mohli s apoštolom zvolať: „Kde je, ó smrť, tvoje víťazstvo?“(1K 15, 55a) A to napriek tomu, že: „Poklad života máme v hlinených nádobách“, veď to má potvrdiť, „že tá prenesmierna moc je z Boha, a nie z nás...“ (2K 4, 7 – 9)

Nuž, posilňujme sa v Pánovi a v moci jeho sily!

Opasok pravdy: Nemyslíme, že by naším problémom bol nedostatok pravdy. V zboroch nemáme ťažkosti pre nedostatok právd. Naopak, ťažkosti a nedorozumenia prichádzajú, lebo právd máme viac, ako je naozaj potrebné. A najväčšou chudobou býva pravda jediná, tá vlastná, zúžená, ktorá nestrpí vedľa seba pravdu inú. Takto sa nám hromadia problémy. Dvaja ľudia stoja proti sebe s dvoma pravdami a nie sú schopní vzájomne sa doplniť, rešpektovať a podržať. Tak sa rozviaže vrece nedorozumení, zlých poznámok a konečne aj vzájomných krívd. Otázka znie: Čo s tým? Nebolo by lepšie, uvažujeme úsmevne, keby sme boli od narodenia vystrojení jednou, jedinou pravdou, takže by odpadlo zápolenie a boj o pravdu vyššiu?

Písmo však uvažuje inak. Kresťania by mali čím skôr pochopiť, že pravda, s ktorou máme medzi sebou komunikovať, nikdy nie je osamotená. Do nášho srdca príde spätá, ako dvojička: PRAVDA a MILOSŤ. „A my sme hľadeli na Jeho slávu ako na slávu jednorodeného od Otca, bol plný milosti a pravdy“ (14). „Lebo zákon bol daný skrze Mojžiša, ale milosť a pravda stala sa skrze Ježiša Krista.“

Zjavenie milosti a pravdy v Ježišovi Kristovi je nesmiernym dobrodením pre ľudí, ktorí žijú z viery.

Vlastne pre nás, pre bratov a sestry v každom cirkevnom zbore. Ak sa vierou oprieme o biblické zjavenie milosti a pravdy, otvára sa pred nami nevídaný priestor vzájomného dohovoru a porozumenia. (Samozrejme v spoločnom rozhovore, hľadaní a zápase o porozumenie.)

A keď chceme svojou pravdou udrieť, alebo vyprovokovaní k zlosti, mienime pravdou zraňovať, neurobíme to, lebo pravda a láska patria nerozlučne k sebe. Život nás učí, že veľa zlých rečí, do šírky rozrastených sporov, hašterivosti býva medzi ľuďmi pre jednu jedinú vec, „pravdu“, ktorá ešte nie je vykryštalizovaná, vtedy, keď bol zväzok pravdy a lásky pretrhnutý. Dajme pozor na zvody, že dvojičky, pravdu s láskou vždy nepotrebujeme. Nestavajme sa svojhlavo proti zjavenému Božiemu slovu:„Aby sme verní pravde v láske rástli v každom ohľade v Toho, ktorý je Hlava, v Krista.“ (Ef 4, 15) Ak odmietneme „dvojičky“: pravdu s láskou, presta-

neme rásť. A práve o to šlo satanovi. Duchovný boj sa skončil, žiaľ, našou porážkou.

V duchovnom boji neuvažujeme o pokušeniach a zápasoch, len v rovine akejsi ľudskej prestíže, menších, či väčších nedorozumení, vzájomnej konkurencie. Božie slovo nás učí, že za každým sporom jednotlivca či spoločenstva zboru je mocnosť zla – satan. V ľudskej pravde – zúženej, bez lásky – je nepremožiteľný. Výsledok nášho duchovného zápasu bude totálne znechutenie a vysilenie. Doľahne na nás taká únava, že už ani najmenej nebudeme túžiť mocnieť v Pánovi a v sile jeho vlády. Zámer satana sa vydaril.

V cirkvi sa učíme žiť s pravdou, ktorá pri nažívaní bratov a sestier funguje jedine v spojení s láskou.

A v duchovnom boji otvárame svoj život znova a znova pravde jedinej. Tej, ktorú nachádzame v stretnutí s Pánom Ježišom. Pravdou je Ježiš. Až keď vojdeme do vzťahu lásky a podriadime sa pravde Jeho slova, nájdeme pravdu. Vstúpi do nášho života ako niečo nové. Nie je späťá s naším menom, ani s múdrosťou, ba ani s dobrou povahou.

Teda pri všetkej úcte a rešpekte k pravdám našich blížnych, opaskom pravdy k duchovnému boju je jedine pravda zhora, pravda Toho, ktorý povedal:„Ja som cesta i pravda i život.“ „A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí“ (J 14, 6; 8, 32).

Ide o pravdu, ktorá v celej šírke uprednostňuje a oslobodzuje život pre nebeské hodnoty.

Všetci túžime po pravde, ktorá oslobodzuje, napr. pre život v zmierení, k odvahe viery a pod. Podstatné je však túžiť a každý deň prijať pre seba oslobodenie od vrodeného sebectva.

Ak nás pravda neoslobodí k životu, v ktorom bude naplno pôsobiť a prejavovať sa ovocie Svätého Ducha, ak stále iba počúvame a rozumujeme nad počutým slovom, znamená to, že podvodníkovi sa darí klamať nás – zastavme sa a čiňme pokánie!

Z modlitebného stretnutia sestier

Povídka o dvou láskách a zradě

Jan Nesrsta

Jeden muž měl dvě lásky. První lásku poznal ve svých patnácti letech a provázela ho po většinu jeho života. Byla štíhlá a jmenovala se Cigareta. Podruhé se zamiloval, když mu bylo dvacet. Tentokrát se jeho láskou stala Hospoda. A život utíkal.

Stalo se, že muž přišel o práci. Rozpomněl se tedy na svou druhou lásku a trávil svůj čas v Hospodě. Za čas se mu ale práci podařilo získat, a tak jeho život naplnila opět první láska – nepostradatelná Cigareta. Na Hospodu už nezbyl čas. Jak proplouval životem, náhle uslyšel hlas, který ho zval k sobě. Nevěděl odkud a kam ho volá. Ten hlas jej natolik zaujal, že se rozhodl za ním jít a zjistit komu patří. A vyplatilo se.

Muž zjistil, že ho k sobě zve Ježíš Kristus a že mu nabízí záchranu a odpuštění hříchů. Zaradoval se, protože v Ježíši Kristu našel východisko pro svůj život a pravou lásku.

Jenže staré lásky se jen tak nezbavíš. Kouření je jako železná košile a tak měl muž lásky dvě – jednu pravou a jednu falešnou. Plul si v loďce mořem svého života, když tu se náhle přiblížila bouře. Loďka se rozkývala a začala nabírat vodu. Najednou si ten muž uvědomil, že v loďce je někdo navíc, kdo tam nepatří. Ve strachu se obrátil na Pána Ježíše, svěřil se mu, že je hříšný a že bez jeho odpuštění nemá šanci na přežití. Vyznal hřích a svůj život svěřil do rukou Ježíše Krista. Po té muž Ježíše poprosil, aby mu pomohl se zbavit jeho první lásky jménem Cigareta. Rázně hodil cigaretu přes palubu do vody, aby se utopila.

V tu chvíli se bouře uklidnila, loďka se stabilizovala a přestala nabírat vodu.

Od té doby pluje loďka s mužem směrem k nebeskému břehu, kde ho čeká jeho pravý domov a Otec s otevřenou náručí a s kapitánem lodi, jímž je Ježíš Kristus.

Toto je můj příběh.

Len v Bohu utíši sa moja duša

„Len v Bohu utíši sa moja duša; od Neho pochádza moja spása. Dúfajte v Neho, ľudia, v každom čase; vylievajte si pred Ním srdce!“ Žalm 62

Vylievať si pred mojím Bohom srdce – to bolo to, čo ma Boh učil v poslednom roku. Začalo sa to asi pred rokom, keď na celoslovenskom stretnutí MNM (Matiek na modlitbách) bola hlavnou témou modlitba Otče náš, ktorú zúčastneným ženám približovala Danka Hanesová. Mne stačili len prvé slová modlitby Otče náš. V tom čase bol Boh mojím Pánom, ktorému som slúžila, ale nie mojím Otcom – starostlivým a dobrým. Svojho Boha som tak nemohla vnímať a už vôbec nie oslovovať. Vložila som to do Božích rúk a opakovane som ho prosila, aby sa mi dal poznať ako „ocko“, keďže som cítila, že mi chýba tento rozmer vo vzťahu k Nemu.

A On ku mne prehovoril. Bolo to v jednu nedeľu, keď som sa vo výbornej nálade vracala autom domov zo zhromaždenia. Vtedy jasne prehovoril do môjho vnútra. Tak ticho a jasne, že som vedela, že je to môj Pán.

Povedal mi, že sa mám pred svojím ,,ockom“ vyplakať. Vedela som, že ide o môjho nebeského Otca. Bolo mi to trochu čudné, lebo som vtedy prežívala pokojnejšie obdobie. No aj tak som Ho poslúchla, chcela som Ho poslúchnuť, a tak som priniesla na svojich modlitbách všetku bolesť a trápenie, ktoré ma dusili vo vnútri. A robila som to znovu a častejšie.

A On bol stále pri mne. Mohla som cítiť Jeho blízkosť a Jeho lásku – otcovskú lásku, ktorou zahrnuje každé svoje dieťa.

Dal mi do srdca pokoj a uistenie, že On je dobrý Boh, že je aj mojím Otcom, ktorý sa o mňa stará, ktorý ma miluje, a že pri Ňom si môžem vylievať srdce, či už prežívam radosť alebo bolesť. Poznala som Ho ako svojho Otca – a už Ho tak môžem aj nazývať z hĺbky srdca.

Kajka Majerová ml.,
Hronec

Večnosť nie je ospravedlnenie lenivosti

Mnohokrát som rozmýšľal nad tým, koľko námahy nás stojí, keď niečo chceme dosiahnuť, respektíve získať. Možno naša námaha často nie je docenená a vychádza nazmar. A ešte keď sa na ňu pozrieme v perspektíve večnosti, pýtame sa: „Má to zmysel, keď všetko aj tak raz pominie? Načo sa snažiť niečo robiť, keď aj tak...?“

Večnosť nie je ospravedlnenie lenivosti. V knihe Príslovíí, v 6. kapitole (6 – 8), sa píše: „***Lenivec, choď k mravcovi, pozoruj jeho cesty, aby si zmúdrel. Hoci nemá kniežatá, ani dozorcu, ani panovníka, chystá si v lete svoj chlieb, v žatve zbiera potravu.“*** V Novom zákone je problém s lenivosťou spomenutý v podobenstve o hrivnách, a to v evanjeliu podľa Matúša 25, 26: ***„Odvetil mu pán: Ty zlý a lenivý sluha, vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal.“*** Vidíme, že kvôli lenivosti sluha nespravil nič so svojou hrivnou.

Každý má nejaké obdarovanie, schopnosť, tak nedopusťme, aby sme pre lenivosť prišli o svoju hrivnu.

Tvoja lenivosť môže mať rôzne dôvody – možno si unavený zo života, sklamaný z ľudí, prežívaš tlaky, vyčerpanie a nevládzeš ísť ďalej. Boh je však ten, ktorý dáva odpočinutie a pomôže ti prekonať lenivosť. Evanjelista Matúš píše v 11, 28: ***„Poďte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažení, a ja vám dám odpočinutie.“***

„Ani tá najmenšia námaha nezostáva bez rozmnoženia poznania a lásky.“(Mary Wardová)

ŠS

Len jedno je isté – Pán Ježiš je môj Spasiteľ

Miroslav Vdoviak

Volám sa Miroslav Vdoviak a pochádzam zo západného Slovenska zo Senice. Žil som ako každý iný človek, ktorý sa obracal k Bohu iba vtedy, keď mu tieklo do topánok. Mal som dvadsať rokov, keď sa v mojom živote začali diať veci, ktoré spôsobili, že som sa skutočne začal zamýšľať nad svojím životom. Bol som uletené chlapčisko, ktoré vyšlo zo školy a myslelo si, že svet mu ihneď padne k nohám. Opak bol pravdou. To skôr ja som padol do sveta plného nástrah kamarátov, ktorí holdovali alkoholu, cigaretám, svetskej, neskrotnej zábave. A tak som pomaly upadal do klamstiev, podvodov, hnevu, že všetko je nespravodlivé a „ja som ten spravodlivý“, ktorému je ublížené. O Boha som neprejavoval záujem, pretože som si myslel, že je to lož, ktorú si niekto vymyslel, aby si upokojil akúsi nádej, že niečo, niekto predsa len existuje.

Začiatkom leta v roku 1990 Pán Ježiš začal svojím Božím spôsobom vstupovať do môjho života. V tom období som mal zdravotné problémy, ktoré vyvolávali záchvaty podobné epilepsii, a rovnako som bol na krátku dobu na invalidnom vozíčku. Mal som ľavostranné, počiatočné ochrnutie horných aj dolných končatín, lebo v detstve som prekonal DMO. Áno, môj spôsob života mi k tomu veľmi napomohol: pil som, potajomky fajčil a pred svojou mamou som sa tváril ako dobrý, pekný synček. Bol som jedenásť mesiacov práceneschopný. V tom čase som sa prvýkrát stretol s evanjeliom prostredníctvom jednej sestry v Kristu v kúpeľoch vo Vyšných Ružbachoch. Chcel som ju pozvať na zábavu, ona však odmietla, a namiesto toho som od nej dostal KNIHU ŽIVOTA – Nový zákon. Povedala mi evanjelium a prvýkrát som sa skutočne zamyslel nad svojím životom, kam ide a kam smeruje. Uvedomil som si, že idem niekam bezcieľne, bez istôt života, a že môj život akoby nemal cenu, keďže v ňom bolo toľko zlého.

To bolo iba krátkodobé zastavenie sa v mojom živote, ale po čase opäť všetko vyprchalo a ja som si žil svojím vlastným životom. Až v júli v roku 1991 som sa dostal na evanjelizáciu Apoštolskej cirkvi zboru Senica, kde bola celý jeden týždeň stanová misia a mohol som byť svedkom toho, že Boh je a je živý, že naozaj mení ľudské životy cez svedectvá tých, ktorí Ho spoznali, pozvali do svojho života a zakúsili Jeho milosť a moc v Kristovi Ježišovi. Pamätám si deň, keď sa ma Pán Ježiš hlboko dotkol. Navždy zmenil môj život a neustále ho mení! Neskôr som poznával Jeho milosť a lásku v tamojšom zbore a tam som dozrieval pre službu diakona či pre prácu s deťmi z ulice. Ale ako všetci chceme poznať vôľu Božiu, aj čo sa týka nášho partnera, tak Pán Ježiš urobil ďalší úžasný krok. Požehnal a dal mi vymodlenú partnerku a zaviedol ma na Gemer. Mnohí si ťukali na čelo, kam to idem, že tam je hladová dolina, avšak dnes môžeme obaja s manželkou vydávať svedectvo o tom, že sa Pán Boh o nás vždy postaral! Za tých päť rokov na Gemeri mám už tretiu prácu, vždy som ju dostal z milosti a zázrakom od nášho Pána Ježiša Krista! Teraz pôsobím v BJB zboru Revúcka Lehota spolu s mojou drahou manželkou Jarkou. Boh mal pre nás však aj ďalšie plány, ako nás len spojiť v jedno telo. Mal a má plán, ako Mu môžeme obaja slúžiť v práci s Rómami v Jelšave. Nemal som v pláne oženiť sa, ale oženil som sa, ani odísť zo Senice, no odišiel som, nevedel som, že raz budem pracovať v službe Rómom, no pracujem; neviem ešte veľa, ale viem, kto je mojou skutočnou istotou, nádejou, silou a pokojom – je to Pán Ježiš Kristus! Nemusíme všetko vedieť o svojom živote, ale podstatné je, že vie o nás všetko Pán Ježiš, ktorý má s ním len tie najlepšie plány!

Vstúpte do Jeho brán

Drahuška Bíšová

Mám 61 rokov a dnes by som sa k vám mohla prihovárať ako mama či stará mama, lebo som jednou i druhou. Ja však chcem vydať svedectvo ako dcéra a vnučka. Stojím tu so svojimi spomienkami na moju starú mamu a mamičku, ktoré v mojom živote zohrali dôležitú úlohu, podobne ako v živote Timotea jeho stará mama Loida a mama Eunika.Veď Pavol apoštol o nich píše, že tieto dve ženy mali úprimnú vieru. A Timoteus vyrastal v rodine, kde bola úprimná viera.

K tomuto svedectvu ma posmelil záver motta pre dnešnú konferenciu: „... a jeho vernosť z pokolenia na pokolenie.“ A tiež začiatok 4. verša z dnešného 100. žalmu: „Vstúpte do jeho brán s vďakou.“ Ďalším posmelením k tomuto môjmu vystúpeniu bola nedeľa 1. apríla, keď sme spievali v zhromaždení pieseň: „Sečti všecky dary, které Pán ti dal, a v tvém srdci musí zaznět píseň chval.“ Brat kazateľ nás vyzval k tomu, aby sme Božie dary nesčitovali iba preto, aby sme sa z toho tešili, ale aj kvôli tomu, aby sme videli, ako nimi môžeme slúžiť.

Preto som aj ja sčitovala a dnes by som chcela o tom vydať svedectvo. Svedectvo o tom, aký je Boh dobrý, ako Jeho milosť trvá na veky a jeho vernosť z pokolenia na pokolenie. Že je to ON, ktorý môže použiť kohokoľvek, aby priniesol svoje požehnanie aj do našich rodín.

Mojím zámerom nie je vyzdvihnúť človeka, ale milostivého a verného Boha, ktorý keď začne konať svoje dielo, tak ho aj dokončí.

V myšlienkach som sa vrátila do detstva, keď som mala možnosť pozorovať dianie v našej rodine. Moji starí rodičia i rodičia boli veriaci. Počula som od nich, ako hľadali a túžili bližšie poznať Boha, ako Pán Boh videl ich túžbu a pripravoval krok za krokom situácie, okolnosti, posielal priamo za nimi ľudí, ktorí im vysvetľovali Božie slovo, a oni z Božej milosti mohli uveriť, že Pán Ježiš aj za nich zomrel na kríži, aby zmazal ich hriechy a oni sa mohli stať Božími deťmi.

A do tejto, Bohom pripravenej rodiny som sa narodila ja. Som veľmi vďačná Pánu Bohu, že pre mňa pripravil takéto prostredie. Nie je to samozrejmosť. Rástla som v spoločnej domácnosti s rodičmi, súrodencami, starými rodičmi, staréhо otcovým bratom, neskôr aj s babičkou – mojou prastarou mamou. Bývali s nami aj učni, ktorí sa učili debnárskemu remeslu, a Marka, mentálne postihnutá žena, ktorej sa moja stará mama ujala, tá vykonávala menšie domáce práce. Bolo treba veľa vzájomnej tolerancie a bez Božej pomoci by sme len ťažko zvládali situácie, v ktorých sa rodina neraz ocitla. Božiu pomoc moji rodičia i starí rodičia videli a zvlášť naša stará mama a mamička nám deťom o tom hovorili, aby sme aj my videli, ako Pán Boh zasiahol. Bolo to ako v starozákonnej dobe, kde sa pripomínali Božie skutky v izraelskom národe.

V takej veľkej domácnosti to neraz nebolo jednoduché. Nastali situácie, keď bolo treba prosiť o odpustenie. A tak moja mamička prosila svokru o odpustenie, a tá zase prosila o odpustenie moju mamičku. O nás deťoch ani nehovorím. Poriadne nás v tom trénovali. Niekomu to šlo ľahšie, niekomu dosť ťažko, ale robili sme to.

Naša stará mama mávala s nami každú nedeľu besiedku. Oboznamovala nás s biblickými príbehmi, vysvetľovala nám Božie slovo, neskôr nás viedla k tomu, aby sme si my sami pripravili jednoduchý výklad biblického textu.

Naša mamička nás viedla k modlitebnému životu a veľa s nami spievala. Mám pred očami obraz, ako mi ráno zapletá vrkoče a pritom spieva: „A jíž vychází slunéčko, chvál Pána, hned z rána, neb Jeho ochrana, mé srdéčko.“ Naša stará mama, ako si ju pamätám, bola vždy chorľavá. Ochorel aj starého otcov brat, ktorého mamička doopatrovala, neskôr opatrovala aj starého otca a babičku, nakoniec aj starú mamu. Pritom sa starala o tri deti, o učňov, pracovala na poli, vykonávala všetky domáce práce. Keď som mala asi štyri roky, aj ona vážne ochorela a bolo otázne, či prežije. Neskôr mi spomínala, že keď ma raz nevládala učesať, kľakla som si ku stoličke pri okne a prosila Pána Boha, aby ju uzdravil.

Moja mamička mala len základné vzdelanie, ale Pán Boh ju obdaril múdrosťou, šikovnosťou, veľkou trpezlivosťou a tiež veľkou láskou k ľuďom i pokorou.

Na konci života napísala moja stará mama mamičke akési poďakovanie, a tam stáli aj tieto slová: „Zorka, nemám sa ti ako odvďačiť za tvoju nezištnú službu v našej rodine, ale vyprosujem pre teba Božie požehnanie. Nech ťa sám Pán Boh odmení za všetko.“

A moja mamička mi už ku koncu svojho života povedala, že tieto slová mali pre ňu obrovskú hodnotu, lebo sa v jej živote stali skutočnosťou. Vnímala Božie požehnanie v mnohých oblastiach svojho života. Napríklad, nemali sme nikdy veľa peňazí, lebo mamička nepracovala a neskôr ani nedostávala dôchodok. Pán Boh ju však požehnal múdrym zaobchádzaním s prostriedkami, ktoré mala, a ona vedela aj z toho mála rozdávať či podporovať rôzne misijné potreby. Bola vždy pripravená pomôcť ľuďom prakticky i slovom.

Dnes už len spomínam na tieto dve ženy, ktoré ovplyvňovali môj život. Pán Boh mi dal tú milosť, že som spolu so sestrou mohla doopatrovať svojich rodičov, a tak aspoň sčasti splatiť to, čo som od nich prijala. Na päť a pol roka sa môj rodný dom stal opäť prechodne mojím domovom a často som musela myslieť na to, akú stopu ja zanechám v mysli svojich detí, nevesty, zaťa, vnúčat.

Aj moja rodina bola z Božej milosti zahrnutá do Božieho požehnania, o ktoré prosila moja stará mama. A som svedkom toho, že Jeho vernosť trvá z pokolenia na pokolenie. Nemyslite si však, že sme boli uchránení od rôznych bolestí a zápasov za naše deti, keď sa trápili pochybnosťami či svojimi zlyhaniami a hľadali východisko. A prišla aj situácia, keď som s veľkou bolesťou, no s vedomím Božej zvrchovanosti, hovorila v plači Bohu, že je pre mňa dôležitejšie, aby moje dieťa malo večný život ako ten pozemský, a Pán Boh na druhý deň ukončil jeho život tu na zemi. Ja však viem , že je v nebi. Napriek rôznym ťažkým situáciám vnímam v mojom živote veľké Božie požehnanie a Jeho veľký záujem o môj život. Božiu láskavú ruku cítim najviac vtedy, keď mi je zle.

Záverom sa chcem prihovoriť k nám matkám, starým matkám i budúcim matkám. Túžime po tom, aby Božie požehnanie spočívalo aj na našich rodinách? Túžime spoznávať, aký je Boh dobrý, ako Jeho milosť trvá, napriek našim rôznym nedostatkom či zlyhaniam? Chceme poznávať, že Jeho vernosť sa prejavuje z pokolenia na pokolenie? Prosme o Jeho pomoc, aby nás, hoci sa často cítime slabé, použil na svoju slávu, aby sme aj našim deťom, vnúčatám, alebo i naopak – rodičom, odovzdávali, čo sme od Neho prijali, aby po sčítaní dobrých darov, ktoré nám dal Pán, zaznievala z našich životov pieseň chvál.

Môj život je zahrnutý do tretieho pokolenia Božej starostlivosti. Možno, že ty si niekde na začiatku reťazca Božej milosti i požehnania. Ďakuj mu za to a ber vážne svoju úlohu v rodine, lebo aj cez teba chce Pán Boh zoslať svoje požehnanie na tvoju rodinu i ďalšie pokolenia.

A my, čo vidíme Božie požehnanie na predchádzajúcich pokoleniach i na našej rodine, tiež mu buďme vďační a nepoľavujme v praktickom živote viery.

Otrok Josef záchrance Egypta

Vlastimil Pospíšil

Po návštěvě Abrahama v Egyptě přichází do této země jeho pravnuk Josef, syn Jákobův. Josefovi bratři jej prodali do Egypta jako otroka Izmaelským kupcům. V jednání o prodeji Josefa do otroctví už tehdy figurují Midjánci a Medijánci. Tato jména se objevují v Gn 25,2 a nosili je synové Abrahamovi. Ty mu po smrti Sáry porodila Ketura. Josef byl prodán dvorním úředníku Potífarovi, veliteli tělesné stráže faraóna.

Potífar si Josefa oblíbil, důvěřoval mu ve všem. Veškerý svůj majetek, otroky a otrokyně svěřil pod jeho moc. Jen jeho žena nebyla podřízena pod moc Josefovu. Hospodin Potífarovi žehnal. Do Potífarovy nemilosti Josefa dostala Potifarova žena, když jej chtěla svést a Josef ji odmítl. Přece nebude hřešit proti svému pánu. Žena se Josefovi pomstila tím, že ho před manželem obvinila z pokusu o znásilnění. Josef se dostal do vězení spolu s dvěma faraónovými služebníky - pekařem a číšníkem. Číšník se vrátil na své původní místo a pekař byl na příkaz faraóna oběšen. Oběma se zdály sny, které vyprávěli Josefovi. Josef jim sny vyložil a dle jeho výkladu se také stalo. Josef požádal číšníka, aby si na něj vzpomněl, až se naplní jeho sen, neboť i on je ve vězení nevinně. Číšník si však na Josefa vzpomněl teprve ve chvíli, kdy faraón vykládal své sny a nikdo z egyptských mudrců je nedovedl vyložit. Faraón nechal zavolat z vězení Josefa a ten mu sny vyložil. O Faraónových snech čteme (Gn 41). Na základě výkladu snů, které faraónovi vyložil, se Josef stal faraónovým vezírem, druhým mužem v zemi, hned po faraónovi. Z vězně se stává druhý muž v zemi a to ještě cizinec! To bylo dílo Boha jeho otců Abrahama, Izáka a Jákoba. Faraón pověřil Josefa správcováním celé země egyptské, aby uskutečnil plán, který sám navrhl. Když se Josef stal faraónovým vezírem, měl všechno pod kontrolou. Bez jeho vědomí se v Egyptské zemi nic nedělo. Faraón pojmenoval Josefa Safenat Paneach (v egyptské řeči to znamenalo Záchrance světa). Hned nato faraón Josefa oženil s dceru Potífery, kněze z Ónu (Heliopolis) velekněze hlavního města Dolního Egypta. Josef byl nad Egyptem vnímán *jako slunce*. Byla mu dána moudrost od Hospodina. První období v Egyptě bylo nadmíru úrodné. Sedm let přinášela pole bohatou úrodu. Josef toto období hojnosti využil ke shromažďování úrody do sýpek. Ty se stavěly ve všech městech a tak skladoval obilí jako zásobu na léta, kdy země nebude přinášet úrodu. Taková období se v Egyptě čas od času opakovala, ale netrvala vždy dlouhých sedm let. Když stávající sýpky nestačily, stavěl Josef nové. Po létech hojnosti však přišla léta suchá a pole nerodila. Díky Josefovi nezachvátil Egypt hlad a tak sem přicházeli lidé z okolních zemí (kde vládlo sucho) nakupovat obilí. Nedostatek potravin postihl i rodinu Jákobovu a tak i oni byli nuceni vydat se na cestu do Egypta, aby nakoupili obilí. O těchto událostech nám podává zprávu první kniha Mojžíšova.

Abraham, Josef a později i Jákob s rodinou pobývali v Egyptě za dynastie Hyksúsů, národa, který v průběhu asi 500 let vládl Egyptu, zejména Dolnímu Egyptu s hlavním městem Héliopolis (Ón). Žili v Egyptě od Abrahama do roku 1600 před Kristem.

Hyksúsové, původně polodivoký národ z východu, dobyli Egypt díky rychlým koňům asi 2100 před Kristem a vládli Egyptu až do roku 1600 před Kristem. Hyksúsové byli první, kdo k boji využívali koně.

Díky koňské rychlosti neodolal jejich válečným nájezdům ani silný nepřítel, jako byl Egypt. Období Hyksúsů mělo pro Izrael v Egyptě velký význam. Hyksúsové přijali egyptskou kulturu a tak dobyvatel, který užíval mečů, byl od nepřítele dobyt kulturou. Stal se národem kulturním, jako staří Egypťané. V Egyptě se v tomto období psaly dějiny Izraele.

Země byla v té době rozdělena na Horní a Dolní Egypt. Horní Egypt si Hyksúsové mocensky nepodmanili, ale přinutili jej k placení daní.

Josefovo nařízení ohledně shromažďování obilí v létech hojnosti platilo i pro Horní Egypt. Hlavním městem Horního Egypta byly Tchéby. K Tchébám se ještě vrátíme, až se budeme zamýšlet nad izraelskými chrámy, stavěnými v diaspoře. Hned za Nilem stála dvě města - Luksor a Karnak, kde faraóni Horního Egypta stavěli okázalé chrámy. Tato města jsou dodnes skvostem egyptské kultury a památkou na dobu zašlé slávy.

Niečo za niečo

Ľuboš Dzuriak

„Lebo kto by chcel zachrániť svoj život, stratí ho, a kto by stratil svoj život pre mňa, nájde ho. Veď čo osoží človeku, ak získa hoci celý svet, ale utrpí škodu na duši?“

Mt 16, 25 – 26

Musel by som byť úplný hlupák, aby som vymenil desaťtisíc eur za hračku z kinderka. Nič by ma neospravedlňovalo, ani to, že som vášnivým zberateľom plastových hračiek.

Tak ako je dobré v zmluve najprv zadefinovať základné pojmy, tak navrhujem zadefinovať **„zmysel života“**.

Zmysel života je: **Osláviť Toho, ktorý mi ten život dal.** Inak povedané, je mojou „domácou úlohou“ či dokonca „psou povinnosťou“ uznať autoritu dobrého Stvoriteľa, uznať pravidlá, ktoré ustanovil, a žiť v harmónii s nimi, tešiť sa z nich a uplatňovať či rozširovať ich vo svojom mikrosvete, a tým Stvoriteľa osláviť. Prečo? Pretože len vtedy to funguje, len vtedy dáva život zmysel, len vtedy môžem zažiť plnosť života a spokojnosť so sebou samým.

Teda znovu: Nikdy nevymením dočasný pôžitok za celistvosť rodiny. Nikdy nevymením tisíc eur na súkromnom účte za tisícdvesto na účte firemnom, z ktorých ešte musím zaplatiť DPH aj daň z príjmu.

Nikdy nevymením presvedčenie, že Boh stvoril svet dobrý, za názor, že celý život či svet je nanič.

Nikdy nevymením len vlastný prospech za prospech všetkých. Prečo? Pretože si veci vopred zrátam, pretože mi to dáva logiku, pretože to je pre mňa *„strata života pre Krista“,* to je môj charakter, to tvorí moju dušu.

A škodu na duši (stratu spojenia s Bohom a jeho princípmi) nevymením za celý svet.

Pomoc lesům na Karmelu

Ohlédnutí za letošní brigádou

Blíží se prázdniny, doba, kdy je méně shonu a více času na čtení. Sluší se tedy, abyste si mohli v klidu přečíst také zprávu z Izraele.

Kvůli souvislosti musím uvést, že v Izraeli se v prosinci 2010 odehrál katastrofální požár. Padlo mu za oběť 42 lidských životů a asi 4000 hektarů lesa v pohoří Karmel. Ti, kterým leží Izrael na srdci, zorganizovali napříč církvemi rychlou pomoc. Za pouhé tři měsíce po požáru dorazila na místo skupina dobrovolníků z českých církví. Stalo se to na přelomu února a března 2011. Příroda se zrovna probudila do nového jara, po zemi kvetly bramboříky a sasanky, které barvou a velikostí spíše připomínaly vlčí máky.

Na spálených územích však byly k vidění pouze pahýly stromů a na zemi popel a žárem rozpukané kameny. Dobrovolníci tehdy udělali značný kus práce při čištění lesa a sklidili uznání izraelských lesníků. Dokonce když se pak o dva měsíce později konala v Jeruzalémě mezinárodní konference Židovského národního fondu, Izraelci tam veřejně pochválili českou brigádu. To vše se stalo díky finanční pomoci křesťanů z mnoha církví a organizace KKL Praha. Dary na účet pro pomoc lesům na Karmelu však neustávaly. A tak bylo možno vypravit druhou brigádu v letošním roce.

Ta byla načasována na svátek Tu bišvat, svátek stromů. Tenhle svátek bychom v Bibli hledali marně. Souvisí s potřebou novodobého státu zalesňovat holé plochy. V překladu se svátek jmenuje prostě „patnáctého *dne měsíce* švatu“. Letos to připadlo na našeho osmého února. V ten den se po celém Izraeli slaví a sázejí se stromy.

Naše pětičlenná brigáda přijela o 13 dní dříve. Přijela pracovat; svátek měl být symbolickým vyvrcholením. A tak tomu i bylo. Naším úkolem bylo udělat protipožární pás v lese u vesnice Nir Ezion, asi 16 km od Haify. Protipožární pásy mají zabránit šíření požárů v budoucnu. Jsou situovány podél cest a představit si je můžete jako pruh krajiny, kde kromě několika roztroušených stromů není žádný porost. Oheň nesmí mít žádnou „potravu“. Tehdy se přestane šířit. Pracovali jsme s motorovou pilou, křovinořezem a ručním nářadím. Práce byla dost náročná. Plocha byla souvisle zarostlá keři, většinou trnitými. Ty bylo nutno vyřezat a vynosit k silnici k následnému poštěpkování. Počasí bylo velice proměnlivé, od slunečného ke studeným mlhám a větru s deštěm. Přerušit práci kvůli dešti jsme však museli jen jednou. Tak jsme jeli navštívit izraelskou obdobu našeho polesí. Dlužno říci, že atmosféra tam byla stejná, jako na polesích u nás: samí chlapi, po stěnách mapy a na stolech papíry nakupené v pracovním nepořádku.

Tak uběhly ony požehnané dny. Pás jsme udělali a myslím, že jsme překonali místní „normy“. Dále jsme absolvovali jednu večeři v izraelské rodině, předali jsme místním lesníkům jako dar motorovou pilu, navštívili jsme lesní školku produkující jehličnaté a listnaté sazenice a nakonec jsme se zúčastnili slavnosti Svátku stromů v galilejském městě Safedu. Ke každému setkání by bylo mnoho co napsat. Nezapomeneme na pohostinnost a přátelství oné rodiny. Na improvizované setkání s představiteli KKL, při kterém nám řekli, že už pro ně nejsme dobrovolníci, ale spolupracovníci. Nezapomeneme na lesní školku, která vyprodukuje milion sazenic ročně v kontejnerech místo ve volné půdě, na Svátek stromů, kdy jsme si spolu se stovkami dalších lidí zasadili svůj strom. Svátek pořádala organizace KKL (Keren Kayemeth Leisrael), která vlastní a obhospodařuje většinu lesů v Izraeli. Když jsme odjížděli domů, loučili se s námi kolegové lesáci prostým pozdravem: „Za rok nashledanou!“ Jestli to bude pravda, nyní nevíme.

Letos se naše vztahy opravdu upevnily. Oni porozuměli, že to s láskou k Izraeli a s pomocí v nouzi myslíme vážně. Věřím, že se celá brigáda uskutečnila z Boží milosti a k Boží chvále. To byl náš nejvyšší cíl, i když samozřejmě je naším cílem pomoci s obnovou lesů, zničených požárem.

Pokud byste chtěli projekt podpořit, finanční pomoc se soustřeďuje na účtu Nadačního fondu Nehemie, č.ú. **100113352/0300,** variabilní symbol **7303.**

Dotazy a informace podá Karel Káňa na e-mailové adrese karel.kana@email.cz nebo tel. **736472153**
za tým projektu „Pomoc lesům na Karmelu“
Ing. Karel Káňa

Odkazy na webové stránky:
http://www.kkl-jnf.cz/novinky
http://www.kkl.org.il/eng/about-kkl-jnf/green-israel-news/february-2012/czech-foresters-on-mount-carmel/

Sázení stromků poblíž Jokneámu
Česká brigáda v posledním dni navštívila Jeruzalém

Korejští baptisté

Milan Kern

Díky působení korejských firem v České republice je můžete potkat i u nás a to i na několika místech. Jedno z nich jsou pražské Malešice, kde mají svou novou modlitebnu na adrese U Tvrze 4. Právě tam jsme v jednu neděli společně s manželkou zamířili.

Modlitebna má kapacitu kolem 150 míst, na bohoslužbě bylo asi 80 přítomných, kromě dětí, které byly zřejmě v jiném prostoru. Interiér je zařízen velmi pěkně a vkusně, s důstojností, ale ne přepychem. I když, samozřejmě, mezi přítomnými dominují Korejci, přesto bylo přítomno i několik Čechů. Nevím, kolik toho rozumí, protože překladatelská služba byla velmi, velmi slabá. Ale tuhle neděli to bylo jinak, protože jsem měl kázání v češtině. Musel jsem ho kvůli překladu poslat předem písemně. Když jsem se pak zeptal, jestli ho musím říct doslovně, nebo jestli mohu říci něco navíc, dostal jsem zajímavou odpověď: mohu říct i navíc, ale překladatel stejně řekne jen to, co má napsané.

Nejvíce nás zajímal vlastní průběh bohoslužby a celková atmosféra. Řekl bych, že se zde zvláštním způsobem mísí důstojnost a liturgické prvky se spontánností a nadšením. Shromáždění je, podobně jako u nás, zahájeno chválící skupinkou mládeže. Společný zpěv je bohatě a velmi kvalitně instrumentálně doprovázen, ale především, všichni zpívají velmi nadšeně. Shromáždění společně odříká Vyznání víry. Pěvecký sbor zpívá v talárech. Měli jsme dojem, že kazatel požívá velkou vážnost a úctu.

Neslyšeli jsme spontánní modlitby. Jedna sestra přednesla delší čtenou modlitbu a pak se v závěru za doprovodu hudby modlil kazatel. Ale ty reakce na jejich modlitby, to bylo úchvatné! Jakoby se celý sbor společně modlil. To nebylo jen závěrečné „amen“, ale celou modlitbu sbor prožíval jako svoji vlastní modlitbu se spontánním vyjadřováním ztotožnění se s modlitbou.

Podobný zážitek byl při čtení biblického textu. Připadalo mi to, jakoby si kazatel dovezl z Izraele originál ztraceného Pavlova dopisu a teď ho s nadšením čte a spolu s ním je nadšené celé shromáždění.

Takto prožívají modlitby a čtení Bible naši korejští bratři a sestry. Jiná kultura, jiná mentalita, ale stejný Pán – s tímto pocitem a vědomím jsme z tohoto shromáždění odcházeli.

RADOST V NEBI A AŠSKÉM SBORU

Vladislav Dušek

Křest ponořením je pro sbor vždy slavnostní a radostná událost. V neděli odpoledne dne 1. dubna 2012 v plné chebské modlitebně jsme byli svědky osobního vyznání víry čtyř sester a jednoho bratra víry, že Pán Ježíš je Boží Syn a Spasitel, a také touhy následovat ho věrně životem.

Křtil je ašský kazatel bratr Alois Boháček. V kázání připomněl tři kroky nutné pro spásu člověka.

Co mám dělat, abych byl spasen?

Ředitel věznice z knihy Skutků 16, 25 – 34 s mečem připraveným, aby sám sebe probodl, ve velkém stresu a chaosu, kdy nemá po ruce světlo, na kolenou volá a ptá se: „Co mám dělat, abych byl spasen?“ Vězňové Pavel a Sílas mu odpověděli:

1. Věř v Pána Ježíše Krista a budeš spasen 2. Čiň pokání a budeš spasen 3. Nech se pokřtít a budeš spasen

Žalářník to stihl za jednu jedinou noc. Za jednu noc přešel z pekla do nebe. Jak to, že tobě milý příteli, to trvá tak dlouho?

Ašský sbor prožívá čas milosti v jednomyslnosti, pokoji, radosti a usilovné práce na stavbě nové modlitebny.

Jsme vděční Pánu církve, že našemu sboru žehná, že noví lidé se stávají členy sboru a noví lidé touží po Božím slovu, po zařazení do Boží rodiny, po spáse.

INSTALACE NOVÉHO KAZATELE VIKÝŘOVICKÉHO SBORU

Od léta 2010, kdy náš kazatel bratr Nick Lica odešel sloužit do karlovarského sboru, byl náš sbor bez kazatele. Veškerou práci, kterou kazatel ve sboru dělá, si rozdělili mezi sebe členové staršovstva a další členové sboru. Službu slovem převzali a věrně vykonávali především starší sboru. Všem, kteří nám takto přítomnost bratra kazatele nahrazovali, jsme opravdově vděčni. Nemalou práci vykonali i ti, kteří se snažili najít nového kazatele pro náš sbor.

V nedělní dopoledne 19. 2. bylo v našem sboru slavnostní shromáždění. Měli jsme vzácné hosty – bratra předsedu výkonného výboru Milana Kerna a jeho manželku Ivu, dlouholetou pracovnici zejména na sesterském poli. Mládež nám posloužila písní a skupinka děvčat, která nám již řadu roků slouží krásnými písněmi, zpívala dokonce čtyři písně. Jejich slova byla velmi příhodná pro probíhající událost. Jakou? Uvedení do služby nového kazatele vikýřovického sboru, bratra Ivana Stanko, a to na poloviční úvazek.

Bratr pochází z našeho olomouckého sboru, kde také pracuje jako misijní pracovník. A tak kromě bratra kazatele Petra Coufala přijela i řada bratří a sester z Olomouce. Přivezli mu dárek – krabičku velmi dlouhých zápalek a oddíl z Bible: 4M 6, 24 – 26 – Aronovské požehnání. Obojí s přáním, aby mu Pán Bůh v jeho službě žehnal a dával mu vždy dostatek toho dobrého a užitečného ohně.

Hlavním slovem nám všem posloužil bratr Milan Kern na slovo Bible 1Tes 5, 9 –14. Bůh nás neurčil ke svému hněvu, ale k životu s Kristem – zde i na věčnosti. Proto se máme navzájem povzbuzovat a vyučovat. Sbor tvoří různí lidé, podle povah i podle stupně vyspělosti. My baptisté – výběrová církev – máme někdy problém ujímat se slabých mezi námi. Avšak i to patří do života našich sborů.

Jistě, že vždy se najdou ti, kteří potřebují napomenout. To je práce pro vedoucí. Věřící lidé si navzájem mají sloužit nejčastěji povzbuzováním. Ty, kteří pracují mezi námi, máme uznávat, milovat a máme být vděčni za jejich službu a nevyhýbat se ani službě vzájemné. Představení sboru – to je kolektiv, ne jednotlivec. A také, nejedná se o hierarchii, ale o autoritu, a to Boží autoritu a o přirozenou autoritu.

To nejdůležitější pro bratra kazatele i pro každého člena sboru je **trpělivost**. **Trpělivost** s neukázněnými, malomyslnými, slabými. Musíme mít také **trpělivost** i sami se sebou a sbor, někdy, s bratrem kazatelem.

Uvedení do služby, to je závazek. Pro bratra kazatele, ale i pro sbor.

Kéž by nám Pán Bůh pomohl, abychom žili jako ti, kteří to vše nejen slyšeli, ale kteří to také budou konat.

Za vikýřovické
Mlada Stehlíková

Bratr Jaroslav Pospíšil slavil 60. narozeniny

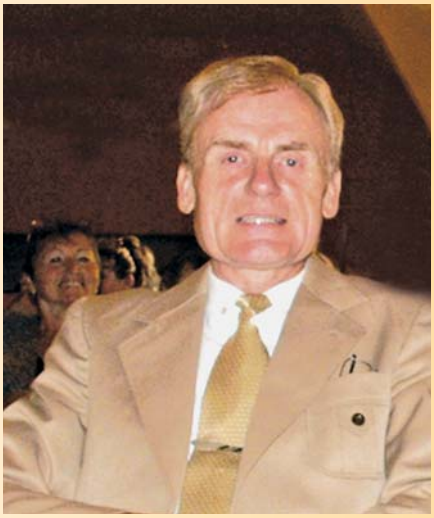

Bratr kazatel Jaroslav Pospíšil, kazatel sboru BJB v Teplé, oslavil na počátku května své jubilejní 60. narozeniny. Svůj život vydal Pánu Ježíši ve svých 19 letech při evangelizačním kázání bratra kazatele Jána Krišky v roce 1971 v lovosickém sboru. Do plné kazatelské služby vstoupil v roce 1978, kdy byl povolán sborem v Šumperku. Od roku 1985 pak sloužil jedenáct let sboru v Kroměříži, od roku 1997 až doposud slouží sboru v Teplé. Od začátku jeho kazatelské služby bylo při něm patrné obdarování a zmocnění pro práci evangelisty. Nezůstal snad žádný sbor naší jednoty, který by jej nepozval k evangelizaci. Tuto službu konal častokrát i při konferencích BJB. Při příležitosti jubilejních narozenin jsme mu položili několik otázek.

Milý bratře kazateli, v tomto měsíci slavíš své životní jubileum – 60. narozeniny. Když se ohlédneš zpět, co ti nejvíce vyvstane na mysli?

Vidím tu velikou a naprosto nezasloužen milost Boží, kterou Pán dával do mého života. A mrzí mne, že jsem ji vždy neuměl uchopit tím správným způsobem.

Jak zřejmě mnozí vědí, jsi vynikajícím řemeslníkem. Nelitoval jsi nikdy toho, že jsi přijal povolání do kazatelské služby?

Litovat by znamenalo nevděčnost a neúctu k Tomu, který mne pozval k svému dílu.

Sloužil jsi ve více sborech naší BJB. Ke kterému místu tě pojí ty nejkrásnější vzpomínky?

Každé místo, kde jsme s rodinou směli sloužit, mělo svou krásu a požehnání. Byla to Boží škola.

Všichni víme o Tvém mimořádném daru – daru evangelisty. Na mnohých místech vděčně přijímali a stále přijímají tvoji službu. Které evangelizace se ti vryly nejhlouběji do srdce?

Každá evangelizace byla výjimečná, smět zvěstovat Pána Ježíše a spasení v Jeho oběti, vidět Ducha Božího při díle, není krásnějších a hlubších chvil.

Mnozí gratulanti ti budou v tyto dny přát to nejlepší - především to, co přichází shůry. Co ty bys však popřál naší BJB, našim bratřím a sestrám v Česku i na Slovensku?

Kdo jsem já, abych něco přál, ale chci citovat Písmo Jk.4, 7 „Podřiďte se tedy Bohu...“

Děkuji za rozhovor. I jménem celé redakce Rozsévače Ti přeji radostné a šťastné dny v další službě! Bůh Ti bohatě žehnej!

Rozhovor vedl
Jan Titěra

KONFERENCIA SENIOROV BJB 2012
(10. tábor dôchodcov – seniorov)

Organizačný výbor jubilejného desiateho tábora seniorov srdečne pozýva staršiu generáciu na stretnutie, ktoré sa uskutoční v dňoch **4. – 8. septembra 2012** (utorok – sobota) v chate J. A. Komenského v Račkovej doline vo Vysokých Tatrách. Témou konferencie je: **Nevystihnuteľné bohatstvo Kristovo (Ef 3, 8).** Slávnostné otvorenie konferencie bude v utorok o 14,00 hod. Na stretnutí si vypočujeme referáty o bohatstve, ktoré máme v našom Pánovi (Ježiš Kristus vysloboditeľ a darca nového života, pastier – teológia prosperity, lekár, priateľ a obhajca, posvätiteľ, všetko vo všetkom), počujeme aj svedectvá a spoločne budeme oslavovať nášho Pána piesňami. **Slúžiť budú naši známi kazatelia a vzácny hosť zo zahraničia.** Budeme mať tiež dosť času na prechádzky v krásnej prírode, srdečné rozhovory a na oddych. **Na sobotu so začiatkom o 9,30 hod. srdečne pozývame každého, kto môže pricestovať aspoň na jeden deň!** Cena za plný pobyt je 80 eur na osobu. Prihlášky prijíma vedúca zariadenia Ing. Anna Trnavská na celý pobyt aj zvlášť na spoločný obed na sobotu. Za organizačný výbor Vasil Vološčuk

044 52 93 292 0903 501 852 info@rackova.sk

POZVÁNKA DO RAČKOVEJ DOLINY

Drahé sestry, srdečne vás pozývame na ďalšie, v poradí už **17. duchovno-rekreačné stretnutie sestier Evanjelickej aliancie**, ktoré aj tento rok bude z Božej milosti v Domove J. A. Komenského v Račkovej doline. Termín stretnutia je **od stredy 26. septembra do nedele 30. septembra 2012.** Tohtoročná téma: **Ozdobnou korunou sú šediny** s ústrednými veršami z **Knihy žalmov 92, 14 – 16.** Popoludnia bude možné využiť na rozhovory, prechádzky v krásnej tatranskej prírode, rehabilitačné cvičenie či masáže a kreatívnu tvorbu. Na stretnutie sa môžete prihlásiť najneskôr do **10. septembra 2012** na adrese (tu získate aj podrobnejšie informácie o stretnutí, cenách a možnostiach ubytovania):

RNDr. Kukučková Dagmar, Bridlicová 13, 841 07 Bratislava 49
tel. 02/64 53 81 14, mobil: 0910/572641
mail: dagmar.kukuckova@btm.sk

Tešíme sa na vás a na chvíle, ktoré spolu strávime! (prípravný výbor)

Biblický teologický seminář BTS

Připojte se k našim cestám za velikány Českých a Moravských církevních dějin.

Projekt: Po stopách hrdinů víry
Část první: Moravští bratři a „Bible kralická“

Zveme vás k první společné výpravě do Kralic a Náměšti nad Oslavou, kde Moravští bratří po 40 let tajně překládali a tiskli Bibli, dnes známou jako „Bible kralická“.

Datum výpravy: 23. 6. 2012 Čas: 9:45 – 16:30 hod.

Sraz v 9:45 hod. před Památníkem Bible kralické v Kralicích n. Oslavou. Zaměříme se na historii Bible kralické a bratrské tiskárny, dále na velikány této doby, především na Jana Blahoslava, biskupa Jednoty a překladatele Nového zákona.

Cena vstupného do 50,- Kč
Doprava vlastní (možnost společné cesty s dalšími účastníky), svačinu s sebou.

Máte-li zájem se této akce zúčastnit, potom nás prosím z organizačních důvodů kontaktujte na čísle tel.: 774 998 246, nebo emailem na info@btscr.cz (v případě dotazů nebo zájmu cestovat společně s dalšími účastníky nás neváhejte kontaktovat)

ČESKÝ BIBLICKÝ INSTITUT

Připravit věrné k dílu služby

Naše poslání

Naší touhou je spolupracovat s místními církvemi v naší zemi na vzdělávání mužů a žen pro službu, pro budování Kristova těla.

Naším cílem je vybavit naše studenty znalostmi a dovednostmi nezbytnými pro službu a věrný výklad Božího Slova. V úvodním studijním programu *Základní přehled Bible* (ZPB) získají studenti porozumění Bible jako celku. V současné době také připravujeme dva navazující programy – *Výkladové kázání a Biblické poradenství*, do kterých se studenti budou moci přihlásit po absolvování ZPB. Ve spolupráci s naší sesterskou školou také nabízíme možnost pokračovat v magisterském studiu a získat titul M.A.

Kombinované dálkové studium

Služebníci v církvi si obvykle nemohou dovolit zanechat své služby nebo dokonce pracovního místa kvůli dosažení biblického vzdělání. Harmonogram *Českého biblického institutu* (ČBI) je jedinečný tím, že je připraven právě pro ně, protože v sobě kombinuje dálkový vzdělávací program a jednou měsíčně prezenční školní výuku ve spolupráci s místní církví.

Partnerství

V České republice funguje ČBI jako služba sboru BJB v Kroměříži a občanského sdružení Didasko. V širším měřítku spolupracujeme s naší sesterskou školou *European Bible Training Center*, (EBTC), www.ebtc-online.org, v německém Berlíně. EBTC je v procesu získání akreditace a je součástí *The Master´s Academy International* (TMAI), www.tmai.org. Studenti ČBI tak mají širší nabídku dalšího vzdělávání, pokud o ně budou mít zájem.

WWW.CBIKROMERIZ.CZ

Nabídka knihy

Jaroslav Marek: „A Pán denně přidával“

Cena knihy byla stanovena na 95,- Kč + poštovné.

Celý výtěžek byl bratrem Markem věnován na misii, na konkrétní (již běžící) projekt v Praze.

Objednávky můžete zasílat na adresu: Jiří a Magda Lučanovi, 768 31 Zlobice 23, tel.č. 608 300 807

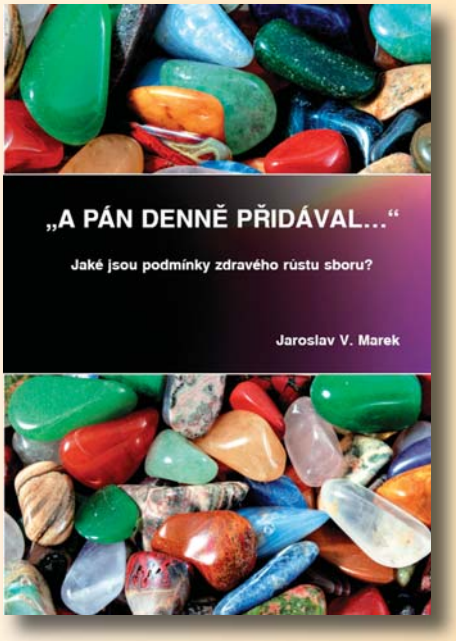

Trpel v Číne!

(Podľa materiálov Detskej misie pripravila Miriam Kešjarová)

Watchman Nee pochádzal z Číny.

Ľudia v Číne používajú znaky na písanie, ktoré sú pre nás veľmi zložité.

Ak by sme napísali meno Watchmana Nee po čínsky, nevedeli by sme ho prečítať, preto budeme radšej používať známe písmená našej abecedy.

Watchman Nee miloval Pána Boha a chcel každé-mu rozprávať o tom, ako Pán Ježiš, Boží Syn, prišiel z neba na tento svet. Prišiel nás zachrániť od trestu za naše hriechy.

Watchman Nee vedel, že Ježiš vstal z mŕtvych a žije v nebi naveky, a každý deň sa modlil k Pánovi. Prosil Boha, aby mu pomohol priniesť dobrú správu o Ježišovi mnohým ľuďom v Číne. No v tom čase vládli v krajine komunisti a nechceli, aby sa rozprávalo o Pánovi Ježišovi. Verili a učili deti v školách, že Boh neexistuje. Neverili tomu, čo nás učí Biblia – že Boh stvoril svet z ničoho. Komunisti tvrdili, že svet vznikol sám od seba! Rozhodne nechceli, aby Watchman Nee učil ľudí o veľkom a mocnom Bohu, ktorý ich miluje a chce sa stať ich nebeským Otcom. Vyhrážali sa mu: „Ak budeš pokračovať vo vyučovaní, kázaní a písaní kníh o Ježišovi, stihne ťa prísny trest!“

Watchman Nee vedel, že komunisti ho môžu zavrieť do väzenia, a tak začal pracovať ešte usilovnejšie každý deň. Často spal v noci len dve hodiny a potom znova vstal a pokračoval v písaní kníh o všetkom, čo sa naučil z Biblie. Ak ho zatvoria do väzenia, jeho študenti budú mať knihy, aby sa z nich mohli učiť. Tieto knihy boli napokon vytlačené a preložené do mnohých jazykov. Stali sa veľkou pomocou pre kresťanov v rôznych častiach sveta.

Po čase komunisti zatvorili Watchmana Nee do väzenia. Bol obvinený z viacerých zločinov, ktoré nikdy nespáchal. Odsúdili ho na 15 rokov tvrdej práce vo väzení. Každý deň musel osem hodín ťažko pracovať v továrni. Potom večer ďalších osem hodín počúval vyučovanie vysielané z reproduktora. Komunistickí učitelia sa snažili donútiť ho, aby prestal veriť v Boha. Watchman Nee a ďalší väzni veľmi málo spali a dostávali minimum jedla, takže boli vychudnutí až na kosť. No naďalej ťažko pracovali.

Watchman Nee bol pripravený trpieť pre Boha. Možno aj ty trpíš, pretože si kresťanom. Možno sa ti tvoji priatelia vysmievajú, pretože nechceš s nimi kradnúť alebo pozerať neslušné či násilné filmy. Tieto veci sa nepáčia Pánu Bohu. Nerob ich, aj keď sa ti tvoji kamaráti vysmievajú. Pán Boh ti môže pomôcť, aby si bol statočný ako Watchman Nee v Číne.

Watchman Nee nedostal povolenie ísť domov ani po 15 rokoch strávených vo väzení. Držali ho tam ďalších päť rokov až do jeho smrti. Väzni, ktorí s ním boli vo väzení a napokon ich prepustili, povedali jeho rodine, že Watchman Nee bol šťastný, modlil sa a spieval chvály Bohu. Boh bol s ním aj na tomto tmavom, smutnom mieste. Vďaka Božej sile dokázal byť Watchman Nee odvážnym až do konca života.

Ručne vyrábaný papier

Blížia sa prázdniny. Skús využiť voľný čas na výrobu zaujímavého darčeka pre priateľa.

Potrebuješ: staré noviny, misku, plastový obal

Postup:

1. Staré noviny natrhaj na malé kúsky.
2. Daj ich do misky a zalej horúcou vodou.
3. Nechaj ich postáť – najlepšie do druhého dňa.
4. Rozmočený papier prstami rozdrv na kašu.
5. Takto získanú kašu poukladaj na plastový obal, pričom sa usiluj zbaviť vody.
6. Papier nechaj schnúť 24 hodín. Potom môžeš naň nakresliť obrázok, alebo napísať list a poslať ho kamarátovi.

Přihlaste své děti do tábora
Pořadatel:
BJB Praha 3 – Vinohrady
Kontakt na vedoucí tábora:
Hedvika Plevková,
Lenka Boháčková,
kspohoda@volny.cz
Telefon: 728 269 095

Viera, nádej, láska...

1Kor 13, 13

Len jeden dotyk
Tvojej nežnej ruky
mi vlieva nádej,
i keď je to bez záruky.

Zrejme je to cena
za dlhé hľadania,
trpká príchuť lásky
pravého poznania.

Sedem rokov čakania,
že sa naše cesty stretnú,
vyjadruje plnosť plností,
možnosť možností, nespočetnú.

Hľadím do ďaleka,
či uvidím iskričku šťastia,
čo zapáli túžbu po láske,
bez sĺz a bez dojatia.

Už opadli rieky vášní,
čo priniesli nával emócií.
Kde je láska? Kde nádej?
Prečo len viera je k dispozícii?

Pane, nauč ma veriť,
že Ty si ten istý ako včera,
lebo ťažké je žiť bez lásky
a tam, kde aj nádej zomiera.

S. B. D.

Zo zbierky:
Citové objatia a volanie do ticha.
Napísaná 17. apríla 2004

Fotografie publikované v tomto čísle sú zo zdrojov:
www.christianphotos.net
www.creativemyk.com
www. bigphoto.com
M. Kern, P. Perašín a archív redakcie.